

Handelingen

9-10-11-12

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1981-1982

Vergaderingen van mei 1982

DRINGENDE EN MONDELINGE VRAGEN

EINDREGELING BEGROTING NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP 1978

ERKENNING NIET-OPENBARE RADIO'S

ERKENNING VRIJE RADIO-OMROEPDIENSTEN

ERKENNING LOKALE RADIO'S

MOTIE TOT VERLENEN VAN VOORRANG

SUBSIDIERING BESTENDIGE SYMFONIEORKESTEN

MAATREGELEN SOCIAAL GRONDBELEID

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

MILIEUHINDER PVBA DE BRUYN SCHOTEN

AFVALVERWERKING EN VLAAMSE AFVALMAATSCHAPPIJ

MOTIES TOT BESLUIT INTERPELLATIE AFVALVERWERKING

Inhoud

Nr. 9 4 mei 1982

Afwezig met kennisgeving, blz. 265

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 265

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 265

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 266

Verslagen
Indiening, blz. 266

Rapport van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 266

Beleidsnota
Indiening en verwijzing, blz. 267

Schrijfelijke vragen (R.v.O. art. 65)
Indiening, blz. 267

Motie van orde
Stand van zaken, blz. 267
Spreker: de heer A. Bourgeois

Motie van orde
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 267
Sprekers: de heren I. Van Belle, J. De Seranno, J. Van Elewycq

Dringende vragen (R.v.O. art. 66,5)
Dringende vraag van de heer N. De Batselier tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, over de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten, inzonderheid wat betreft de gemeentebegrotingen en de financiële toestand van de gemeenten, blz. 267

Dringende vraag van de heer N. Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de procedure in verband met en de inhoud van een energiedebat, blz. 269

Vragen (R.v.O. art. 66)
Vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de vertraging in de uitbetaling van leningen door de Nationale Landmaatschappij en het uitblijven van overheidssubsidies, blz. 270

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de vertraging in de uitbetaling van leningen door de Nationale Landmaatschappij, het uitblijven van het programma groepsbouw 1981 en de achteruitgang van de sociale-woningbouw, blz. 270

Vraag van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de toekenning van prototype - voorschotten van IWONL - hulp, blz. 271

Vraag van de heer J. Sleenx tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de oprich-

ting van nieuwe kerncentrales waarin het uitrustingsplan van de electriciteitsmaatschappijen voorziet en de weerslag daarvan op het regionaal energiebeleid en inzonderheid de steenkoolsectie, blz. 271

Vraag van de heer J. Sleenx tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de verdere nucleaire expansie waarin het uitrustingsplan van de electriciteitsmaatschappijen voorziet en de gevolgen daarvan voor het leefmilieu, blz. 272

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het ongeoorloofd storten van afval in een groengebied te Ranst en de gevolgen daarvan voor het Nete-landschap en het leefmilieu, blz. 273

Vraag van de heer L. Vanvelthoven tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de culturele relaties van België met Zuid-Afrika, de BRT-uitzendingen over Zuid-Afrika en de contacten van de BRT met officiële Zuid-afrikaanse informatiediensten, blz. 273

Vraag van de heer L. Dierickx tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het uitblijven van de benoeming van de voorzitter en de leden van de Vlaamse Hoge Raad voor mindervalide personen, blz. 274

Vraag van de heer L. Dierickx tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de schending van het landschap in de omgeving van het Peerdsbos te Herentals door de aanleg van een fietscircuit, blz. 275

Vraag van de heer L. Dierickx tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de samenstelling van de Hoge Raad voor de Volksopleiding, blz. 275

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de in het Academisch Ziekenhuis te Gent en andere ziekenhuizen gangbare donorregeling, blz. 276

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de controle inzake bestrijding van luchtvervuiling ten gevolge van verwarming van gebouwen door middel van vaste vloeibare brandstof, blz. 276

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het niet-naleven van de exploitatievoorschriften door het Kempisch Asfaltbedrijf te Herentals, blz. 277

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het storten van afval in de omgeving van de Nete te Nijlen, blz. 277

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrich-

ting en natuurbehoud, over het illegaal kappen van bomen te Humbeek en het moderniseringsprogramma van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel, blz. 278

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling in het Waasland, blz. 279

Vraag van de heer C. Moors tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de vestiging van de maatschappelijke zetel en de buitendiensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, blz. 279

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de opnemings van de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus als representatieve beroepsvereniging in het Technisch Comité van Reisbureaus, opgericht ter uitvoering van artikel 8 van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus, blz. 280

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de verantwoording voor de oprichting en de normen voor de exploitatie van een breekwerf te Pepingen, blz. 281

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de in uitzicht gestelde bezuiniging bij de BRT en de weerslag hiervan op de personeelsformatie, blz. 282

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de voorbereidingen van een gemeenschappelijk Belgisch-Nederlands radioprogramma Delta, blz. 282

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de continuïteit van het bestuur in het algemeen en de regeling bij ontslag van een lid van de Vlaamse Executieve of van de gehele Vlaamse Executieve in het bijzonder, blz. 283

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1978 - 16-B (1981-1982) - Nrs. 1 en 2 - 18-A (1981-1982) - Nr. 1 (Papport van het Rekenhof)

Algemene bespreking, blz. 284
Sprekers: de heren F. Vermeiren, J. van Elewycq

Artikelsgewijze bespreking, blz. 284

Werkingsbegroting van de Raad
Verdaging, blz. 287

Ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's - 86 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer W. Kuijpers houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten - 37 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Smet c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 76 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer F. Willockx c.s. houdende de voorwaarden van lokale radio's - 82 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 287

Sprekers : de heren J. Ramaekers, E. Desutter, A. De Beul, F. Willockx, mevrouw M. Smet.

Motie van orde

I~;;&1 tot het verlenen van voorrang,

Sprekers : de heren T. Delahaye, G. Verhaegen, J. Van Elewyck, A. De Beul, J. Ramaekers, L. Dierickx.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 299

Nr. 10 **5 mei 1982**
Morgenvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 301

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 301

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 301

Vragen (R.v.O. art. 66)
Indiening, blz. 301

Voorstel van decreet
Verwijzing, blz. 302

Mededeling van de Voorzitter, blz. 302

Ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's - 86 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer W. Kuijpers houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten - 37 (1981-1982) - nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Smet c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 76 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer F. Willockx c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's

- 82 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 302

Sprekers : de heer E. Beysen, mevrouw M. Smet, de heren W. Seeuws, I. Van Belle, T. Delahaye, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 314

Nr. 11 **5 mei 1982**
Middagvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 315

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 315

Ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's - 86 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer W. Kuijpers houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten - 37 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Smet c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 76 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer F. Willockx c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 82 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 315
Sprekers : de heren T. Delahaye, F. Willockx, mevrouw M. Smet, de heren A. De Beul, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van cultuur, E. Desutter.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 323

Nr. 12 **6 mei 1982**

Afwezig met kennisgeving, blz. 325

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 325

Voorstel van decreet van mevrouw L. Detiège houdende subsidiëring voor 1981 en 1982 van de bestendige symfonieorkesten - 77 (1981-1982) - Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 325

Sprekers : de heer E. Desutter, verslaggever, mevrouw L. Detiège, de heren O. van Ooteghem, H. Vanderpoorten, J. De Seranno, E. Beysen, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 328

Voorstel van decreet van de heer J. De Seranno houdende maatregelen van een sociaal grondbeleid - 29 (1981-1982) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 329

Voorstel tot verwijzing naar commissie, blz. 329

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, J. De Seranno, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, J. Van Elewyck, H. Vanderpoorten

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 331

Sprekers : de heren E. Desutter, verslaggever, I. Van Belle, J. De Seranno

Regeling van de werkzaamheden, blz. 336

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie
Benoeming van 13 vaste en 13 plaatsvervangende Nederlandstalige leden, blz. 336

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap van het begrotingsjaar 1978 - 16-B (1981-1982) - Nrs. 1 en 2 - 18-A (1981-1982) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 337

Sprekers : de heer T. Delahaye, mevrouw M. Van Puymbroeck.

Ontwerp van decreet houdende organisatie openbare radio's - 86 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2
Aangehouden stemmings, blz. 338

Hoofdelijke stemming, blz. 341

Sprekers : de heer F. Willockx, mevrouw M. Smet, de heren T. Delahaye, E. Beysen, A. De Beul, D. Vervaet

Voorstel van decreet van mevrouw L. Detiège houdende subsidiëring voor 1981 van de bestendige symfonieorkesten - 77 (1981-1982) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 344

Sprekers : de heer O. Van Ooteghem

Voorstel van decreet van de heer J. De Seranno houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid - 29 (1981-1982) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 345

Sprekers : de heren B. Cools, A. De Beul, T. Delahaye, J. De Seranno.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 352

Spreker : de heer B. Cools.

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de milieuhinder verspreid door de p.v.b.a. De Bruyn Schoten, blz. 354

Sprekers : de heren F. Geyselings, J.

Lenssens, gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Interpellatie van de heer W. Kuijpers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse Afvalmaatschappij in het bijzonder, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven en projecten, blz. 357

Sprekers : de heren W. Kuijpers, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer W. Kuijpers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse afvalmaatschappij in het bijzonder, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven en projecten, blz. 363

Regeling van de werkzaamheden, blz. 364

VOORZITTER : de heer J. Pede

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

C. Marchand, R. Peeters, G. Sprockeels, gezondheidsredenen.

J. Nutkewitz, G. Temmerman, buitenslands.

J. Gabriels, J. Thys, ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Presentielijst (R.v.O. art. 31, 1 en 3)

K. Blanckaert, J. Chabert, J. De Serranno, T. Kelchtermans, C. Smitt, F. Vangronsveld, R. Windels.

L. Bril, A. De Winter, F. Grootjans, H. Lahaye, H. Vanderpoorten, E. Vandersmissen, W. Van Renterghem, F. Verberckmoes.

W. Claes, J. Mangelschots, F. Van Acker, F. Willockx, J. Wyninckx.

F. Baert, P. Peeters, L. Van Biervliet.

L. Dierickx.

K. Dillen.

J. Peetermans.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw L. Detiege houdende subsidiëring voor 1981 en 1982 van de bestendige symfonieorkesten
- 77 (1981-1982)-Nr. 1

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voostel van decreet van mevrouw Detiege houdende subsidiëring voor 1981 en 1982 van de bestendige symfonieorkesten, waarvan het door de Commissie gewijzigd opschrift luidt als volgt : Voorstel van decreet houdende subsidiëring voor 1981 van de bestendige symfonieorkesten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Desutter, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer E. Desutter, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Ondervoorzitter van de Vlaamse Executieve, heer Gemeenschapsminister, waarde collega's, uw commissie heeft op dinsdag jongstleden 4 mei het voorstel van decreet van mevrouw Detiege, houdende subsidiëring voor 1981 en 1982 van de bestendige symfonieorkesten besproken

en goedgekeurd.

De Gemeenschapsminister heeft bij de algemene bespreking drie opmerkingen gemaakt.

1. Allereerst wil de Gemeenschapsminister dat dit decreet alleen zou slaan op het jaar 1981. Daartoe dient het jaartal 1982 in de titel én in de tekst van artikel 2 te worden geschrapt.

2. De Gemeenschapsminister zal een ontwerp van decreet, betrekking hebbend op het jaar 1982, neerleggen zodra de betrokken begroting is ingediend.

3. Dit voorstel van decreet, aldus de Gemeenschapsminister, biedt - zoals de voorstellen van de vorige jaren - nog steeds geen definitieve regeling. Het probleem is nu dringend aan een degelijke oplossing toe en de Gemeenschapsminister geeft zijn bedoeling te kennen, zo vlug mogelijk een sluitende regeling te vinden via een in te dienen ontwerp van decreet. Daartoe heeft de Gemeenschapsminister een commissie ad hoc samengesteld die omvat :

1. vertegenwoordigers van de drie vakbonden;
2. vertegenwoordigers uit het orkest ;
3. vertegenwoordigers uit het kabinet van de Gemeenschapsministers ;
4. vertegenwoordigers uit de administratie.

De Gemeenschapsminister wil op die manier voor 1983 tot een goede oplossing komen, zodat aan deze, sedert

Desutter

1972 voorlopige toestand een einde kan worden gemaakt.

Een lid, hierin bijgetreden door andere leden, is gelukkig met de bedoeling eindelijk tot een sluitende regeling te komen, maar ziet niet in waarom 1982 uit de tekst moet worden gelicht.

De indiening van de begroting van 1982 en de bespreking ervan kan vertraging oplopen en niemand kan voorzien wat na september of oktober 1982 zal gebeuren. Het lid dringt dan ook aan op een regeling voor 1982.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat de Executieve een zeer strakke lijn volgt inzake budgettering en niet aanvaardt dat decreten die betrekking hebben op 1982 goedgekeurd worden, vooraleer de Gemeenschapsbegroting 1982 zelf is goedgekeurd. De Gemeenschapsminister belooft de gelijktijdige behandeling met de begroting.

Bij artikel 2 verduidelijkt de Gemeenschapsminister dat met de regeling, omschreven in het eerste voorstel van decreet, regeling die tot nu toe telkens één jaar wordt verlengd, er wordt bedoeld dat Nederlandse Cultuur 70 procent van het deficit draagt, en de ondergeschikte besturen, zijnde alleen nog de stad Antwerpen, 30 procent van het deficit.

Een lid meent zich te herinneren dat de provincie Antwerpen jaarlijks ongeveer 5 miljoen frank op haar begroting uittrok voor de symfonieorkesten. Het lid wil weten wat daarvan waar is.

Hierop antwoordt een ander lid, dat de engagementen van de provincie Antwerpen voor de „Opera van Vlaanderen” alle fondsen hebben opgeslorpt.

Een ander lid stelt de vraag of de opgelegde beperking van het aantal optredens tot 80 geen rem vormen op de inkomsten en aldus het deficit niet vergroten ?

Nog een ander lid vroeg zich af of 80 optredens geen opgelegd minimum waren.

In elk geval was de commissie van

oordeel dat een vergelijking met andere gelijk kaardige instellingen gewenst en zeer leerzaam zou zijn.

Terloops wil ik uit het verslag van vorig jaar vermelden dat in 1980 voor deze post 61,7 miljoen frank voorzien was vanwege het Kijk, 2 1 miljoen frank vanwege de stad Antwerpen en 6,553 miljoen frank vanwege de provincie.

In 1980 waren er 94 concerten, dus optredens, en 96 personeelsleden. De Gemeenschapsminister heeft in de commissie beloofd dat hij over deze vragen meer inlichtingen zou verschaffen in de openbare vergadering.

Vervolgens worden de artikelen en het ganse decreet eenparig goedgekeurd, zoals reeds gezegd, mits weglating van het jaartal 1982 in artikel 2 en in de titel van het voorstel.

De Voorzitter : Mevrouw Detiège heeft het woord.

Mevrouw L. Detiège (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, vooreerst wil ik mij verontschuldigen omdat ik niet aanwezig was in de commissievergadering, maar de uitvaartplechtigheid van de conservator van de Oudheidkundige Musea noodzaakte mijn afwezigheid in Antwerpen.

Het verheugt mij dat dit decreet, wat 1981 betreft, met eenparigheid van stemmen is aangenomen. Ik hoop dat ook in de openbare vergadering dergelijke procedure zal worden gevolgd.

Wat 1982 betreft stel ik mij nochtans een aantal vragen. Inderdaad, u heeft gezegd dat een ontwerp van decreet zal worden neergelegd voor het jaar 1982 zodra de begroting is ingediend. Ik zou dit graag van u bevestigd hebben, hier tijdens de openbare vergadering.

Ook wens ik u de vraag te stellen of de beloften die blijkbaar zouden zijn gedaan aan een aantal mensen uit de Philharmonie waar zijn. Ik vernam graag in welke zin de verhoudingen tussen de gemeenschap, stad en provincie zouden worden gewijzigd. Is het waar dat de gemeenschap meer ten laste zou nemen dan tot nog toe

het geval is ? Dit zou dan positief uitvallen voor stad en provincie.

Het is zo dat de commissie die u heeft samengesteld volgens het verslag vertegenwoordigers omvat van de vakbonden, uit het orkest, uit het kabinet van de Gemeenschapsminister en uit de administratie. Nochtans is het zo dat sinds vele jaren de stad Antwerpen, die nochtans rechtstreeks niets te maken heeft met de vzw Philharmonie, daar sinds jaren verplicht miljoenen frank aan moet besteden. Ook dit jaar is 21 miljoen frank in de begroting ingeschreven. Tevens geloof ik dat wat verteld werd over de provincie niet helemaal juist is.

De decreten weerhielden tot nog toe 70 procent voor het departement van Nederlandse cultuur en 30 procent voor Antwerpen en de provincie samen, waarvan drie vierden door de stad Antwerpen en één vierde door de provincie betaald werden, zijnde het laatste jaar 6,5 miljoen frank zoals door de verslaggever gezegd werd.

Ik geloof dan ook dat het nuttig zou zijn zowel de provincie als de stad Antwerpen te betrekken bij een werkgroep ad hoc tot het vinden van een definitieve oplossing. Inderdaad, de financiële toestand van stad en provincie is niet van die aard dat wij ons kunnen veroorloven verplichte uitgaven van die aard in de toekomst verder te blijven verrichten.

Wij wensen ook dat de beloften van de vorige minister om tot een oplossing te komen zouden kunnen worden waargemaakt. Dit was ook één van de redenen waarom het zo lang geduurd heeft voor het voorstel van decreet vorig jaar is ingediend geworden.

Wat de mededeling betreft als zou de provincie Antwerpen de fondsen hebben opgeslorpt voor de Opera van Vlaanderen, geloof ik niet dat dit met de waarheid strookt.

Inderdaad, de provincie die daarvoor reeds een toelage aan de KVO toekende, heeft 5 miljoen frank ingeschreven in haar begroting voor OVV. Maar, de provincie wacht nog steeds op de officiële toelating van de hogere overheid om te mogen toetreden tot de Intercommunale. Wij hebben er reeds op

Detiège

aangedrongen dat dit zou kunnen waargemaakt worden. Dit is een dringende zaak.

De socialistische fractie zal dus geen amendementen indienen in verband met het jaar 1982, artikel 2.

Wij hopen echter dat u werk zult maken van de voorstellen en dat zo vlug mogelijk een oplossing wordt gevonden voor de Philharmonie.

De Voorzitter : De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem : Mijnheer de Voorzitter, het volstaat de Handelingen van de Vlaamse Raad van 2 december van vorig jaar door te nemen om vast te stellen dat toen niemand gelukkig was met dit systeem waardoor elk jaar opnieuw een decreet moet worden goedgekeurd houdende de subsidiëring van de bestendige symfonie-orkesten. Hierdoor is elke ernstige en globale aanpak van dit probleem onmogelijk en wordt de Raad permanent gehanteerd om door sociale overwegingen, steeds weer een slechte regeling te aanvaarden.

Ik neem akte van de belofte van de Minister om een definitieve regeling te vinden. Ik juich dit toe. Ik stel echter vast dat dit dezelfde belofte is als deze die door uw voorganger elk jaar werd herhaald. Ik hoop dat u er tenminste werk van zult maken. Ik hoop bovendien dat u bij deze werkgroep niet alleen de leden van de Philharmonie van Antwerpen zult betrekken maar ook leden van andere symfonische orkesten die onder dit decreet vallen. Ik zeg wel degelijk orkesten, in het meervoud. Het gaat niet alleen over een regeling van het probleem van de Philharmonie van Antwerpen. Het gaat over alle symfonie-orkesten in Vlaanderen.

Ik hoop, mijnheer de Minister, dat u dit breder zult spreiden dan wat uit de tekst van de verklaring van vandaag op te maken valt.

De Voorzitter : De heer Vanderpoorten heeft het woord.

De heer H. Vanderpoorten : Mijnheer

de Voorzitter, de heer Van Ooteghem heeft op voorhand mijn vraag gelibelleerd. Ik zou willen weten over welke bestendige symfonie-orkesten het gaat. Gaat het over verschillende of is „orkesten een majestatisch meervoud omdat het over Antwerpen gaat ?

De Voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de Voorzitter, ik zou aan de verslaggever een vraag willen stellen. In 1965 bedroeg de tussenkomst van de Staat voor de Philharmonie 7 miljoen frank. Vijf jaar later, in 1970, bedroeg ze 14 miljoen frank. In 1975 was dit 28 miljoen frank. Het betekende telkens een verdubbeling in vijf jaar tijd.

In 1980 bedroeg de tussenkomst niet 28 miljoen frank maar 62 miljoen frank. Deze bijdrage gaat op parabolische wijze omhoog.

De tussenkomst van de stad Antwerpen stagneert om en nabij de 20 miljoen frank. De tussenkomst van de provincie schommelt rond 6 à 7 miljoen per jaar. Dit betekent een totaal pakket voor 1980 van ongeveer 90 miljoen frank.

Ik zou willen weten wat dit is geworden in 1981. Onze vrienden uit Antwerpen mogen het mensen uit andere contreien niet kwalijk nemen dat zij vragen stellen.

Met een gelijkwaardig bedrag als dat wat de Philharmonie aan totale overheidssteun ontvangt zou men, met het Kempisch Jeugd fanfare-orkest als maatstaf, duizenden orkesten kunnen aanmoedigen.

Mijnheer de Voorzitter, ik zou van de verslaggever graag de cijfers voor 1981 vernemen. Misschien kan hij eveneens de cijfers voor 1982 verstrekken aangezien de begroting voor 1982 gekend is.

De Voorzitter : De heer Desutter, verslaggever heeft het woord.

De heer E. Desutter, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, ik kan reeds antwoorden dat voor 1980 dit bedrag niet 62 miljoen frank was, zoals mijn geachte collega zegde, maar 61,7 mil-

joen frank.

Wat 1981 en 1982 betreft, meen ik dat de Gemeenschapsminister beter geplaatst is dan ik om mee te delen welke bedragen daarvoor zijn ingeschreven.

De Voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de Voorzitter, ik wens toch even te repliceren op de heer De Seranno. Ook de Antwerpenaren zijn zich ervan bewust dat een definitieve regeling moet worden gevonden voor de subsidiëring van de symfonieorkesten. Daarom verheugt ons de bedoeling van Gemeenschapsminister Poma om ter gelegenheid van het indienen van de begroting van de Vlaamse Raad hierover eindelijk een ontwerp van decreet voor te leggen dat ons er zal toe nopen een definitieve oplossing te vinden voor dit probleem.

Ik wens me echter af te zetten tegen de verklaring als zou de Philharmonie van Antwerpen een louter Antwerpse aangelegenheid zijn. Dit orkest, en de andere orkesten die eventueel onder dit decreet kunnen vallen, hebben een ruimere culturele uitstraling dan enkel de Antwerpse regio. De Philharmonie van Antwerpen heeft niet alleen uitstraling op Vlaams terrein maar ook op nationaal en zelfs op internationaal terrein.

Dit wenste ik ter gelegenheid van deze bespreking toch eventjes te onderstrepen.

De Voorzitter : Mevrouw Detiège heeft het woord.

Mevrouw L. Detiège : Mijnheer de Voorzitter, ik sluit mij aan bij wat de heer Beysen heeft gezegd. Wij gaan inderdaad uit van het standpunt dat de Philharmonie van Antwerpen op een ander niveau staat dan de fanfares, waarvan wij betreuren dat ook zij niet meer subsidie krijgen. Ons land heeft niet zoveel fanfares meer maar ook voor hen doet de stad Antwerpen een financiële inspanning o.m. door het inrichten van een tornooi.

De uitstraling van de Philharmonie van Antwerpen reikt tot buiten de grenzen van het gebied Antwerpen ; het is een Vlaamse aangelegenheid.

Detibge

De stad Antwerpen kent aan dit orkest een subsidie toe die van de aanvankelijke 500 000 frank gestegen is naar 21 miljoen frank. Deze toestand kan echter niet blijven duren en het is ook noodzakelijk dat de gemeenschap dergelijke zaken, die verder reiken dan stads-of provinciegrenzen, tot zich neemt. Dit is een grondige reden waarom wij al jaren om een definitieve oplossing vragen.

Het verheugt ons dat uiteindelijk voor de opera een oplossing is tot stand gekomen, maar wij dringen aan dat thans ook werk wordt gemaakt van een statuut voor de Philharmonie.

De Voorzitter : De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem : Mijnheer de Voorzitter, ik zou duidelijk willen stellen dat wij het belang van de Philharmonie van Antwerpen en de waarde ervan voor de Vlaamse cultuur niet onderschatten. maar wij moeten toch de moed hebben om vragen te stellen. Grof gerekend kost één optreden van dit orkest de gemeenschap ongeveer 1 miljoen frank.

De heer J. De Seranno : Verhoogd met de plaatselijke tussenkomsten.

De heer O. Van Ooteghem : Kan dit niet op een ruimere manier worden gezien, zo dat heel Vlaanderen daarbij betrokken wordt ? Deze zware financiële inspanning moet ten goede komen aan heel Vlaanderen, met inspraak van alle provincies en alle betrokkenen.

De Voorzitter : Het woord is aan de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het voorstel van decreet houdende subsidiëring voor 1981 en 1982 van de bestendige symfonieorkesten en het ontwerp van decreet houdende de begroting voor 1982 dat waarschijnlijk over een viertal weken aan deze vergadering ter bespreking zal worden voorgelegd, zijn het reglementeren van een bestaande toestand.

Vroeger reeds heb ik aangedrongen

op een definitieve regeling. Tot nu toe is deze blijkbaar nog niet uit de bus gekomen.

Ik beslis zelf een commissie ad hoc bijeen te roepen waarvan de samenstelling zal bestaan uit vertegenwoordigers van de vakbonden, vertegenwoordigers uit het orkest, vertegenwoordigers van het kabinet van de Gemeenschapsminister en vertegenwoordigers van de administratie van het departement van Cultuur. Ik voeg eraan toe, vermits het een commissie ad hoc is, dat ook vertegenwoordigers van de bestaande vzw zullen worden uitgenodigd en, om tegemoet te komen aan het voorstel van mevrouw Detiège wil ik er ook een vertegenwoordiger van de stad Antwerpen en een vertegenwoordiger van de provincie aan toevoegen.

Het is de uiteindelijke bedoeling vóór 1 januari 1983 met een definitieve regeling naar voor te komen, een regeling die trouwens reeds gedurende twee jaar opnieuw wordt gevraagd.

Ik kan niet meer doen dan vragen dat men de bestaande toestand voor 1981 en 1982 aanvaardt via de begroting. Ik kan ook niet anders doen dan aan de Vlaamse Raad de verzekering geven dat ik een nieuw ontwerp van decreet zak indienen dat een definitieve regeling zal bevatten en dat het werk zal zijn van de adviescommissie samengesteld uit de verschillende voornoemde vertegenwoordigers.

De heer J. De Seranno : Kunt u mij het juiste cijfer noemen, mijnheer de Minister.

De heer H. Vanderpoorten : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag onderdanig een eerbiedig antwoord op de door mij gestelde vraag.

Minister K. Poma : Het cijfer voor 1981 is 66,6 miljoen frank.

De heer H. Vanderpoorten : Dat heb ik niet gevraagd, mijnheer de Minister.

Minister K. Poma : Ik antwoord op de vraag van de heer De Seranno, mijnheer Vanderpoorten.

De heer H. Vanderpoorten : Dat is geen symfonie maar een kakofonie !

De heer J. De Seranno : Voor de Staat gaat het om een bedrag van 66 miljoen frank tegenover 62 miljoen frank voor het jaar voordien.

Wat is het bedrag voor de provincie, mijnheer de Minister ?

Minister K. Poma : dertig procent meer, mijnheer De Seranno. Wij betalen 66 miljoen frank subsidies. Dat is dus 70 procent.

De heer J. De Seranno : 70 procent van het verlies ?

De heer J. Ramaekers : Dat is nu het verschil tussen een fanfare en een symfonie, mijnheer De Seranno.

De heer H. Vanderpoorten : Ik wil weten, mijnheer de Voorzitter, over hoeveel symfonieorkesten het hier gaat. In de tekst wordt in het meervoud gesproken.

Mijn vraag is toch niet zo moeilijk. Ik stel trouwens altijd eenvoudige vragen.

Minister K. Poma : Het gaat hier over één enkel symfonieorkest, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem : Mijnheer de Voorzitter, er is een punt waarmee ik niet akkoord ben, met name dat het over één enkel orkest gaat. De bedoeling van de commissieleden is altijd geweest een definitieve regeling te vinden voor de symfonische orkesten in het hele Vlaamse land en daarbij uiteraard te betrekken het probleem van de Philharmonie van Antwerpen. Ik zie de heer Van Elewyck knikken en gezien hij lang voorzitter is geweest van de commissie weet hij zeker waarover wij het hebben.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van mevrouw Detiège

Voorzitter

houdende subsidiëring voor 1981 van de bestendige symfonieorkesten.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59 bis van de grondwet.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

In artikel 1 van het decreet van 10 februari 1976 houdende subsidiëring voor 1976 van de bestendige symfonieorkesten, gewijzigd bij decreet van 7 december 1976 houdende subsidiëring voor 1977 van de bestendige symfonieorkesten, gewijzigd bij decreet van 10 april 1978 houdende subsidiëring voor 1978 van de bestendige symfonieorkesten, gewijzigd bij decreet van 17 juli 1979 houdende subsidiëring voor 1979 van de bestendige symfonieorkesten en gewijzigd bij decreet van 30 december 1980 houdende subsidiëring voor 1980 van de bestendige symfonieorkesten, wordt het jaartal „1980” vervangen door het jaartal „1981”.

- **Aangenomen.**

De Voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten. We zullen straks de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer J. De Seranno houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid - 29 (1981-1982) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer De Seranno houdende maatregelen voor

een sociaal grondbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

Voorstel tot verwijzing naar de commissie

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord bij motie van orde.

De Voorzitter : U hebt het woord, mijnheer De Beul.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik zou bij motie van orde willen vragen het voorstel van decreet opnieuw naar de commissie te verwijzen. In enkele woorden zal ik trachten duidelijk te maken waarom ik dit voorstel.

Het oorspronkelijk voorstel van collega De Seranno bevatte tien artikelen. De door de Commissie aangenomen tekst heeft in feite die tien artikelen teruggebracht tot één enkel artikel uit het voorstel van collega De Seranno, met name het artikel inzake de financiering. Eén van de grote nieuwigheden die in het voorstel van collega De Seranno waren vervat, met name het recht van voorkoop, komt in de uiteindelijke commissietekst niet meer voor.

Nu is er door collega Cools en anderen een amendement ingediend om de ontbrekende tekst opnieuw in het decreet op te nemen. Principieel gaan wij met het amendement akkoord - en ik denk dat andere collega's eveneens die mening zijn toegedaan -, maar wij zouden evenwel een versoepelde formule willen voorstellen, omdat wij ons ervan bewust zijn dat in het oorspronkelijk voorstel De Seranno en in het amendement Cools geformuleerde recht van voorkoop, vrij ingewikkeld is wat de procedure betreft. Welnu, het zou kunnen worden vervangen door een eenvoudige procedure. Hierbij wil ik verwijzen naar het Franse systeem van „verkoop onder opschortende voorwaarden”, waarbij een gemeentebestuur, nadat de akte is getekend, binnen de dertig dagen al dan niet haar recht van voorkoop kan uitoefenen in de zones waar de wetge-

geving dat toestaat, terwijl de desbetreffende beslissing van de Gemeenteraad definitief is indien er krediet in de gemeentebegroting is voorzien en bovendien niet aan verdere voogdijmaatregelen is onderworpen.

Ik zou dus aan de Raad willen vragen het voorstel opnieuw naar de Commissie te verwijzen, ten einde het technisch mogelijk te maken dat Franse systeem van „verkoop onder opschortende voorwaarden” toch nog eens te overwegen.

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, ik begrijp dat hierover een discussie plaatsheeft, die trouwens niet deze namiddag voor het eerst is geopend, maar die reeds vele jaren duurt, vooral na de goedkeuring van de institutionele wet.

Dit voorstel werd trouwens ook juridisch grondig besproken in de Senaat. Het is precies om aan deze juridische moeilijkheden tegemoet te komen dat de commissie een splitsing heeft gemaakt van het oorspronkelijke voorstel en dat wij vandaag eigenlijk niet het voorkooprecht bespreken maar enkel wat vervat is in de overblijvende artikelen : met name het grondfonds.

Ik begrijp dat deze problemen niet definitief uitgesproken zijn en dat men deze discussie opnieuw kan beginnen in de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad. Dit is evident.

Vanmiddag gaat het zeer duidelijk over datgene wat in de commissie voor de ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, met acht stemmen bij twee onthoudingen is aangenomen en dat uiteindelijk, na een volledige procedure, in de Vlaamse Raad wordt ingediend.

Trouwens deze opmerking werd ook reeds gemaakt in de commissie, waarop evenwel niet werd ingegaan. Na een grondige discussie heeft men beslist de hele problematiek te beperken tot datgene wat op dit ogenblik in het onderhavig voorstel van decreet is vervat.

Ik zie dus niet in waarom men de dis-

Verhaegen

cussie vanmiddag opnieuw zou openen en waarom men niet eerder, bij wijze van een nieuw voorstel, datgene wat men niet ten gronde heeft kunnen beslechten wegens de institutionele problemen, opnieuw aan de commissie zou voorleggen.

Bijgevolg vraag ik dat het essentiële van het voorstel, vannamiddag in de Vlaamse Raad zou worden besproken.

De Voorzitter : Dames en heren, ik constateer dat over de vraag tot verwijzing naar de commissie geen eensgezindheid bestaat.

De heer J. De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de Voorzitter, het amendement dat thans voorligt is niet nieuw. In de commissie werd het reeds besproken en verworpen.

Ik herhaal zeer duidelijk dat dit geen nieuw amendement is. Er is derhalve geen enkel nieuw element.

Het feit dat een amendement in openbare vergadering wordt hernomen, is geen reden om het voorstel terug naar de commissie te verwijzen.

De Voorzitter : De heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud heeft het woord.

Minister P. Akkermans : Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen verklaren dat dit een parlementair initiatief is, waarbij de Vlaamse Executieve zich heeft aangesloten en waarvoor bovendien honderd miljoen frank werd uitgetrokken om dit grondfonds op te richten. Bijgevolg verzoek ik de Raad zich aan te sluiten bij dit voorstel.

De Voorzitter : Dames en heren, wij moeten ons vooreerst uitspreken over het voorstel van de heer De Beul, dat ertoe strekt dit voorstel naar de commissie te verwijzen. Daarover gaat thans de -discussie.

De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, vooraleer daarover te

stemmen vraag ik een schorsing van 15 minuten ten einde mijn fractie te kunnen raadplegen.

De Voorzitter : De schorsing wordt toegestaan.

- **De vergadering wordt geschorst om 14.35 uur.**

- **De vergadering wordt hervat om 15.05 uur.**

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, aangezien ik de schorsing heb gevraagd is het normaal dat ik een verklaring geef in verband met de beraadslagingen tijdens de schorsing.

Ik zal zeer kort zijn. U hebt in de eerste plaats allen een uitvoerig verslag gekregen over dit voorstel van decreet. De inhoud ervan was ook de inhoud van een motie die vroeger in de Gewestraad te Mechelen werd voorgesteld.

Ten tweede, wat het amendement van collega Cools betreft, was de meerderheid van de commissie van mening dat het institutioneel niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad behoorde een beslissing te treffen over het voorkooprecht.

De heer B. Cools : En de Raad van State ?

De heer G. Verhaegen : Ten derde, het amendement dat nu voorligt, is identiek hetzelfde als het amendement dat in de commissie werd besproken. Daarom vind ik het niet opportuun en niet logisch het niet in openbare vergadering te behandelen.

Wanneer een amendement in de commissie wordt verworpen en men dient het opnieuw in openbare vergadering in, dan moet de openbare vergadering zich daarover uitspreken en moet het niet naar de commissie worden verzonden die zich daarover reeds heeft uitgesproken.

Er is een vierde argument dat ik in alle vrijmoedigheid aan de Vlaamse Raad wil voorleggen.

Wij hebben een poging gedaan om deze Vlaamse Raad niet te verstikken. Wanneer wij telkens wanneer er een moeilijkheid is, telkens wanneer wij om ideologische of juridische redenen het niet eens zijn en bij wijze van amendement onze verantwoordelijkheid verschuiven naar de commissie, geef ik er persoonlijk de voorkeur aan deze discussie niet zomaar naar de commissie te verschuiven, maar de inhoud van dit voorstel van decreet deze namiddag in de algemene vergadering van deze Vlaamse Raad volwaardig te bespreken.

Als conclusie, mijnheer de Voorzitter, zou ik willen vragen dat het voorstel tot terugzending naar de commissie zou verworpen worden. Mijn fractie houdt er aan de discussie over het voorstel deze namiddag hier in de Vlaamse Raad te mogen houden.

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, ik ontkom niet aan de indruk dat de heer Verhaegen argumenten heeft ontwikkeld die ons dwingen te zeggen dat wij dit voorstel van decreet opnieuw grondig in de commissie moeten bekijken. Ik zal proberen dat even te verduidelijken.

Ik citeer de heer Verhaegen : „Een institutioneel probleem is bij meerderheid in de commissie beslecht”.

Welnu, als er een probleem is dat men niet bij meerderheid kan beslechten, is dit wel het institutionele. Er zijn andere organen om ons daarover advies te verstrekken, zowel wat de bevoegdheidsproblematiek als het geheel van de wettelijke vormgeving betreft. Deze organen hebben advies uitgebracht en wij hadden graag gezien dat men met dat advies meer rekening had gehouden.

Het gaat in deze niet direct om het voorstel van de heer De Seranno, het gaat om een principe. Vanaf het ogenblik dat wij zouden zeggen dat het institutioneel karakter een vraag wordt van meerderheid tegen minderheid, zitten wij verkeerd. Precies op grond hiervan geloof ik dat de heer De Beul gelijk had wanneer hij zegde het voorstel, zeker wat deze aspecten be-

Van Elewyck

treft, opnieuw grondig in de commissie te onderzoeken : dat is zeker geen probleem van meerderheid tegen minderheid.

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, het is niet mijn bedoeling een dergelijke discussie meerderheid tegen minderheid te beslechten. De heer Cools heeft echter daarnet reeds gezegd, ofschoon ik dat niet heb aangehaald, dat hierover door de Raad van State reeds een advies werd gegeven. De commissie heeft zich trouwens naar dit advies geschikt, zodanig dat wij de splitsing van deze twee zaken hebben gevraagd en dat wij datgene wat niet gediscussieerd kon worden bij wijze van voorstel van decreet in de Vlaamse Raad hebben laten stemmen.

De Voorzitter : Dames en heren, mag ik u voorstellen dat wij ons thans zouden uitspreken over het voorstel van de heer De Beul die de verwijzing van dit voorstel van decreet naar de commissie heeft gevraagd.

De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de Voorzitter, de discussie handelt hier ongewild reeds over de inhoud. Het meest normale lijkt mij dat onze vergadering had gehoord wat er in de commissie was besproken. Bij monde van de verslaggever zou ons dit zijn medegedeeld. Aan de hand van dat verslag kan men dan uitmaken dat het al dan niet aangewezen is het voorstel van decreet naar de commissie terug te zenden.

Ik wil er dan ook voor pleiten het voorstel niet naar de commissie te verwijzen, maar eerst de verslaggever te horen.

De Voorzitter : Dames en heren, mag ik u erop wijzen dat de heer de Beul bij motie van orde heeft gevraagd dit voorstel opnieuw naar de commissie te verzenden.

Ik stel u voor dat de vergadering zich daarover uitspreekt bij zitten en opstaan.

De heer Vanderpoorten heeft het woord.

De heer H. Vanderpoorten : Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat de heer De Seranno gelijk heeft. Wellicht komen er in het verslag van de heer Desutter elementen voor die wij tot de onze kunnen maken.

Het voorstel van de heer De Seranno lijkt mij verstandig.

De Voorzitter : Er is een voorafgaande vraag gesteld door de heer De Beul. Ik moet daarover voorafgaandelijk laten stemmen.

Wij stemmen dus bij zitten en opstaan over het voorstel van de heer De Beul.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, met name de verzending naar de commissie, worden verzocht op te staan.

-Het voorstel tot verwijzing naar de commissie wordt niet aangenomen.

Het incident is gesloten.

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Wij hervatten de algemene bespreking van het voorstel van decreet houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid.

De verslaggever heeft het woord.

De heer E. Desutter, verslaggever (**op de tribune**): Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, na het decreet op de niet-openbare radio's en het decreet op de symfonieorkesten zal ik u, als verslaggever van de week, na een pauze zoals het past in grote concerten en na het stemmen van de violen en andere instrumenten, even onderhouden over een minder muzikaal onderwerp, zijnde het decreet op het sociaal grondbeleid.

Het voorstel van decreet dat wij thans behandelen heeft een lange voorgeschiedenis achter de rug. Tijdens de zitting 1968-1969 diende onze collega De Seranno in de Kamer een voorstel in tot oprichting van een Nationaal Grondfonds voor Sociale Woningbouw.

In 1976 werd door dezelfde collega

een wetsvoorstel ingediend bij de Senaat waarbij niet alleen in de oprichting van een grondfonds was voorzien maar tevens het verlenen aan de Nationale Landmaatschappij van een recht van voorkoop voor woonuitbreidingsgebieden. De Senaat besliste een voorkooprecht toe te kennen aan gemeenten, bouwmaatschappijen, en door de Koning aangeduide openbare besturen. De Kamer amendeerde dit voorstel zodat het terug naar de Senaat moest.

Ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen behoort het grondbeleid in Vlaanderen tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad zodat mijn collega zich genooddaakt zag zijn wetsvoorstel thans als voorstel van decreet in te dienen.

Dit voorstel van decreet omvat twee grote luiken namelijk het recht van voorkoop en het grondfonds.

Het instellen van een recht van voorkoop ten behoeve van bepaalde openbare instellingen en besturen in de woonuitbreidingsgebieden en beperkte zones in de woongebieden strekt ertoe door bemiddeling van de overheid niet-kapitaalkrachtige gezinnen de mogelijkheid te geven een bouwperceel te verwerven om er een woning op te richten.

Ter financiering van dit grondbeleid wordt een grondfonds opgericht dat de besturen en instellingen in staat moet stellen via leningen gronden in woon- en woonuitbreidingsgebieden te verwerven en ze terug te verkopen nadat zij bouwgeschikt werden gemaakt.

Het voorliggende ontwerp werd gekoppeld aan de bespreking van het voorstel van de heer Cools houdende bevordering van de stadsvernieuwing dat eveneens ten dele gebaseerd is op het bestaan van een recht van voorkoop in hoofde van de overheid. Daar bepaalde elementen wellicht aan de bevoegdheidsfeer van de Vlaamse Raad ontsnapten besliste de commissie vooraf het advies van de Raad van State te vragen.

Het advies van de Raad van State was negatief ten aanzien van het eerste

Desutter

luik, namelijk het recht van voorkoop ten gunste van gemeenten en andere publiekrechtelijke personen.

Het invoeren van een recht van voorkoop zou een beperking van het eigendomsrecht zijn, een burgerrechtelijke aangelegenheid die als zodanig niet kan worden ondergebracht in een van de verscheidene bevoegdheden die uitdrukkelijk aan de Vlaamse Raad werden toegekend, aldus de Raad van State.

Het recht van voorkoop zou ook niet kunnen aangezien worden als een „opgelegd onontbeerlijk middel” voor de Raad om zijn bevoegdheden waar te maken, aangezien de Raad de bevoegdheid heeft om te onteigenen ten algemenen nutte.

Ten einde uit de impasse te geraken waarin het voorstel van decreet ingevolge het advies van de Raad van State was terechtgekomen, werd door mij een amendement ingediend ertoe strekkend het aangevochten luik van het voorstel van decreet inzake recht van voorkoop weg te laten en het te beperken tot de financiële beleidsmiddelen.

De heer De Seranno heeft dit amendement onmiddellijk gesteund evenals de Gemeenschapsminister. Immers sinds 1975 wordt jaarlijks op de gewestelijke begroting een kredietpost opgenomen van 100 à 200 miljoen frank voor het grondfonds. Bij gebrek aan wettelijke basis konden deze kredieten tot nog toe niet worden gebruikt.

Het recht van voorkoop geeft aanleiding tot betwistingen. Volgens de Raad van State moet beroep gedaan worden op de bestaande wetgeving op de onteigeningen. Trouwens het recht van voorkoop is nog aanhangig bij de Senaat als nationale kaderwet.

Sommige leden vroegen zich echter af of het oprichten van een grondfonds, los van een bepaald beleid, wel operationeel zal zijn.

De Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud wees erop dat het bestaan van het grondfonds geen enkele van

de bestaande reglementeringen zoals bouwpremies, aankooppremies en dergelijke, uitsluit.

Het grondfonds zal uitsluitend aangewend worden voor de aankoop uit de hand of openbaar van ongebouwde of gebouwde goederen.

Er werden in de commissie ook vragen gesteld over de woonuitbreidingsgebieden. Een lid vroeg een inventaris op te maken van de al of niet aangesneden woonuitbreidingsgebieden.

De Gemeenschapsminister liet opmerken dat het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden niet zo gemakkelijk is en onderworpen aan heel wat voorwaarden.

Ook werd voorgesteld bij het woord „grondbeleid” de woorden „ten behoeve van de sociale woningbouw” toe te voegen, dit om de hele operatie binnen de sociale sfeer te houden. Het zou dus geworden zijn : „voorstel van decreet houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid ten behoeve van de sociale woningbouw”.

Daarop werd gerepliceerd dat de ideeën rond „sociale woningbouw” evolueren en men „sociaal grondbeleid” en „sociale woningbouw” niet mag verwarren. Onder sociaal grondbeleid wordt door de indiener het beleid bedoeld dat ertoe strekt bouwpercelen beschikbaar te stellen tegen sociaal aanvaardbare prijzen, ook en vooral aan minder begoede gezinnen.

Sociale woningbouw veronderstelt meestal groepsbouw. Sommige personen verkiezen privé-bouw zonder dat dit noodzakelijk duurder uitvalt. Overigens de hele woningbouw moet gestimuleerd worden.

Ook werd de vraag gesteld, en dat is misschien een klein detail maar het kan van belang zijn voor de toekomst, of de Executieve mannelijk of vrouwelijk is. Is het de Vlaamse Executieve die „zijn” waarborg of is het „haar” waarborg verleent ? Na grondige studie blijkt dat de Executieve nu mannelijk is.

In artikel 4 staat dat de Executieve de voorwaarden en modaliteiten voor de uitvoering van dit decreet bepaalt. De Gemeenschapsminister heeft in de commissie medegedeeld dat de

volgende criteria zouden kunnen opgenomen worden in het uitvoeringsbesluit : voor gemeenten en verenigingen van gemeenten enerzijds en voor particuliere kopers anderzijds.

Wat de gemeenten en verenigingen van gemeenten betreft, kan de tussenkomst van de Gewest bekomen worden voor leningen voor de verwerving van onroerende goederen en voor het bouwklaar maken ervan.

Na het bouwrijp maken moeten particulieren in de gelegenheid worden gesteld om een zakelijk recht op een perceel te verkrijgen om er een woning op te bouwen.

De verkoopprijs zal omvatten : de gedane uitgaven van de verwerving en het beheer van de grond met inbegrip van de uitgaven voor het bouwrijp maken.

Wat de particuliere kopers van gronden betreft zouden volgende normen kunnen worden voorzien :

- maximum 8 aren op een kavel en kaderend in een rationele ruimtelijke ordening ;
- geen andere woning bezitten ;
- geen ander bouwperceel bezitten ;
- binnen vijfjaar na het verlijden van de koopakte het bewijs leveren dat de bouwwerken werden aangevat.

Het is duidelijk dat een sociale bekommernis aan de grondslag ligt van dit voorstel.

De vier artikels afzonderlijk werden eenparig aangenomen. Het gehele geamendeerde voorstel werd goedgekeurd met 8 stemmen en 2 onthoudingen.

De collega's Cools, Vervaeke en Dieckx hebben een subamendement ingediend ertoe strekkend het decreet in zijn geheel te behouden.

Dit subamendement werd, om de reeds geciteerde redenen, in de commissie verworpen.

Tenslotte wil ik de indiener van het voorstel, tevens voorzitter van onze commissie, danken voor de vlotte samenwerking in de commissie en het begrip dat hij opbracht toen ik zijn

Desutter

voorstel nogal sterk halveerde.

Ook dank aan de Gemeenschapsminister, zijn kabinet en de medewerkers van deze Raad voor de vlotte samenwerking. **(Applaus bij de CW)**

De Voorzitter : De heer Van Belle heeft het woord.

De heer 1. Van Belle (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw en heren Ministers, geachte collega's, het voorstel van decreet houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid, ingediend door de heer De Seranno, is ongetwijfeld in zijn geheel voor heel wat kritiek vatbaar. Ook na geamendeerd te zijn door de heer Desutter is het niet van belang ontbloot en roept het ons inziens nog een aantal vragen op.

Vooraf wens ik mede te delen dat het ons verheugt dat de bevoegde Commissie het eerste luik van het voorstel van decreet, meer bepaald het luik over het instellen van het recht van voorkoop, terzijde heeft geschoven. Ook verheugt het ons dat de Commissie het subamendement van de heren Cools en Vervae, ertoe strekkende de tekst van het voorstel van decreet van de heer De Seranno in zijn oorspronkelijke vorm te herstellen en in zijn geheel te behouden, op twee stemmen na éénparig heeft verworpen.

Het kon ook moeilijk anders rekening houdend met het advies van de Raad van State waar men leest : „Aangezien de Raad” - dat zijn wij - „bevoegd is om ter zake de onteigening tot algemeen nut op te leggen is het mechanisme van het recht van voorkoop als bedoeld in het voorstel van decreet niet onontbeerlijk. Hieruit volgt dat artikel 10 van de wet van 8 augustus 1980 geen toepassing kan vinden en het vermeld recht van voorkoop de vereiste rechtsgrond mist”.

Geachte collega's, dit is klare taal en hoeft geen verder betoog.

Maar anderzijds was het voorstel van decreet, zoals oorspronkelijk ingediend, ook wat zijn inhoud betreft, vooral dan het eerste luik, hogue-naamd niet te aanvaarden.

Dit recht van voorkoop zou voor de eigenaar van een goed de verplichting hebben meegebracht zijn eigendom bij verkoop eerst te koop aan te bieden aan publiekrechtelijke rechtspersonen mits van deze dezelfde prijs te kunnen ontvangen als van ieder ander maar dan weer niet, mijnheer de Seranno, binnen een zelfde tijd, binnen een zelfde termijn van betaling.

Met dit recht van voorkoop zou de overheid praktisch elke verkoop tussen particulieren ontstaan - weze het uit de hand of openbaar - kunnen te niet doen door het goed op te eisen tegen dezelfde verkoopsvoorwaarden.

Het voornoemde voorkeursrecht zou de bevoegdheid van de eigenaar eens te meer op een al te onrechtmatige wijze beperkt hebben, om met toepassing van artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek vrijelijk over de zaak te beschikken. Maar, wij weten het wel, sinds 22 april 1962, dag waarop de organieke wet inzake de ruimtelijke ordening en de stedenbouw in werking trad, werd het eigendomsrecht steeds meer en ingrijpend aan banden gelgd.

Velen vinden dit weliswaar normaal. Het eigendomsrecht lijkt hen een verouderd conservatief principe. Dit is ons inziens een verkeerde visie.

Het vrij beschikken over de vrucht van de arbeid impliceert het recht op eigendom en het eigendomsrecht. In de liberale visie is het verwerven van eigendom een absoluut recht zonder dat het evenwel een verplichting inhoudt.

Het recht op eigendom als vrucht van de arbeid en het initiatief houdt ook in dat de mens over zijn eigendom moet kunnen beschikken en dat het eigendomsrecht zo weinig mogelijk moet aangetast en uitgehold worden door allerlei wetten en reglementen zoals het geval met het voorstel dat ons hier vandaag wordt voorgelegd.

Gelukkig werd het voorstel, bij amendement, enorm afgezwakt en herleid tot het oprichten of inrichten van een grondfonds.

Zoals het verslag vermeldt is het de bedoeling een controversie met de

Raad van State over het recht van voorkoop te vermijden en zo vlug mogelijk een wettelijke basis te verschaffen aan het grondfonds.

Wat dit tweede luik betreft rijzen mijn inziens nog heel wat vragen die in het verslag niet aan bod zijn gekomen.

Vooraf moet worden medegedeeld dat de Raad van State geen advies heeft uitgebracht over dit tweede luik, namelijk over de financiële beleidsmiddelen, het Grondfonds, de interestlasten, waarborgen, tegemoetkomingen, -vermits de Raad van State van oordeel was dat het voorbarig kan worden genoemd deze artikelen te onderzoeken, ik haal de tekst aan van de Raad van State : „Aangezien de bovengedane wettigheidsbezwaren het essentiële gedeelte van het voorstel van decreet betreffen”.

Maar, zoals ik daarnet zei, blijven een aantal vragen onbeantwoord, ook na het lezen van het verslag. Ik vermoed dat de bevoegde Gemeenschapsminister die het amendement heeft gesteund, mij gaarne van antwoord zal dienen.

Ofschoon men er in het verslag melding van maakt dat sinds 1975 jaarlijks op de gewestelijke begroting, ik onderstreep jaarlijks, een kredietpost werd ingeschreven van 100 tot 200 miljoen frank voor het grondfonds kan men zich de vraag stellen ten eerste, hoeveel het bedrag vandaag uiteindelijk is, en ten tweede, of men in de toekomst daaraan zal kunnen blijven beantwoorden.

Wanneer ik vóór een paar dagen de kranten in handen nam las ik dat de Vlaamse regering amper 179 miljoen frank te kort komt voor aangekochte bossen, aangekocht door Minister Galle toen hij bevoegd was voor leefmilieu en natuurbehoud. Het kabinet van Minister Geens heeft dit bevestigd. Het zou mij aangenaam zijn ook over die toestand, mijnheer de Minister, een antwoord te mogen vernemen.

De heer J. Ramaekers : U moet de dagbladen lezen.

De heer M. Galle : U moet ook de lo- genstraffingen lezen.

De heer J. Ramaekers : U verkavelt ze liever !

De heer 1. Van Belle : Ik heb het gelezen, mijnheer Ramaekers.

Belangrijker is of men in de toekomst aan de behoeften van dat Grondfonds zal kunnen blijven voldoen. Wanneer men rekening houdt met het miljarden tekort op de rijksmiddelenbegroting en met de benarde financiële toestand der gemeenten beantwoordt dit Grondfonds dan wel aan een onmiddellijke behoefte ?

Zoals eenieder weet is de bouwsector de laatste jaren enerzijds op een bedrevenswaardige wijze achteruit gegaan met het gevolg dat de vraag naar bouwgronden sterk is gedaald. Anderzijds is het aanbod tot verkoop van bouwgronden sterk gestegen vooral sinds een paar weken geleden de afschaffing van de belasting op de meerwaarde een realiteit is geworden. U begrijpt dat de wet van vraag en aanbod haar rol speelt.

De heer J. Ramaekers : U bent precies een liberaal die aan het spreken is.

De heer 1. Van Belle : Het aanbod is enerzijds gestegen en de vraag is anderzijds gedaald zodat de prijzen van de bouwgronden ontegensprekelijk een flinke deuk hebben gekregen en dat zelfs een deel van de aanbiedingen geen koper meer vinden.

Daarenboven stelden wij ook vast dat heel wat gemeenten die aan sociale verkavelingen hebben gedaan, ten minste wat onze regio betreft, ik citeer hier graag mijn gemeente, vandaag de dag hun bouwgronden niet eens aan de man kunnen brengen, ook niet aan sociaal aanvaardbare prijzen en bijgevolg deze gronden in reserve moeten brengen.

De heer J. Ramaekers : De oorzaak ligt niet bij de gronden maar bij de intresten voor de leningen om te kunnen bouwen.

De heer 1. Van Belle : Dames en heren, ik stel u de volgende vraag. Is het verantwoord dat grondfonds op te richten, nu we vandaag in ons land zulke ernstige financiële moeilijkheden kennen ? Is het vandaag verantwoord

aan gemeenten gemeenschapsgeld toe te spelen voor het aankopen van gronden wanneer reeds vele gemeenten een voldoende reserve hebben ? Anderzijds weten wij dat er een steeds groter aanbod van bouwgrond op de markt komt, zeker en vast tegen goedkope prijzen.

Zou dit geld niet beter worden aangewend voor andere gemeentelijke aangelegenheden, nu zoveel gemeenten zware financiële moeilijkheden kennen, temeer wanneer men vaststelt dat ongeveer een derde van de grondbodem van dit land in handen is van de openbare overheid zoals gemeenten, OCMW en kerkfabrieken.

Vindt de bevoegde Minister de oprichting van dit fonds een noodzaak die prioriteir moet worden ingeschreven, ook al wordt deze tegemoetkoming ten laste gelegd van de begroting van het Vlaamse Gewest ?

Als het de bedoeling mocht zijn de grondprijzen te drukken, dan zou het logischer zijn mochten eerst en vooral de duizenden hectaren die in handen zijn van de openbare besturen tegen een redelijke prijs aan jonge gezinnen worden aangeboden.

Toen de heer Mark Eyskens nog Staatssecretaris van Ruimtelijke Ordening was, zei hij zonder omwegen – en ik citeer zijn tekst – : „Tot nog toe voerden kekfabrieken, OCMW's, vzw's en gemeentebesturen een politiek van de dode hand. Zij speculeerden. Wij moeten, desnoods via een ingreep van de nationale overheid, vraag en aanbod dichter bij elkaar brengen. Een economische toewijzing van een stuk grond mag niet vervangen worden door een politieke toewijzing. Dat is niet zomaar een theoretische verklaring, in een aantal gemeenten zijn er nu al CVP- en SP-appartementsgebouwen.”

Voorts blijkt uit het verslag, mijnheer de Minister, en hieruit blijkt dat de commissie akkoord ging, dat de grondprijzen inderdaad dalen. Aangezien de daling van de grondprijzen wil men de openbare instellingen zo vlug mogelijk financieel in staat stellen om gronden in woon- en woonuitbreidingsgebieden tegen een redelijke

prijs aan te kopen en ter beschikking te stellen. Net alsof de openbare besturen gebruik moeten maken van een zeer ernstige crisis in de vastgoedsector teneinde zoveel mogelijk gronden tegen een redelijke prijs aan te kopen ten nadele van haar bevolking.

Een andere vraag die wij stellen bij de bespreking luidt. Mijnheer de Minister : moet aan het oprichten van het fonds geen welbepaald beleid voor gemeenten worden gekoppeld ? Ontegensprekelijk zult u verwijzen naar uw uitvoeringsbesluit waarover wij bij monde van de verslaggever iets meer hebben vernomen, Moeten de gemeenten, die een tegemoetkoming van het grondfonds zouden bekomen, niet worden verplicht de aangekochte gronden binnen een welbepaalde termijn ter beschikking te stellen van kandidaat-kopers ?

Moeten de gemeenten niet als opdracht krijgen daar waar nodig de bedoelde gronden te voorzien van de nodige infrastructuur, de gronden te verkavelen om ze binnen een bepaalde termijn tegen sociaal aanvaardbare prijzen te koop aan te bieden ?

Mijnheer de Gemeenschapsminister, dit blijkt nergens uit het voorstel van decreet. Kan dit onder andere tot gevolg hebben dat dank zij het grondfonds voor de gemeenten de mogelijkheid in het leven wordt geroepen nog grotere reserves aan gronden aan te leggen en dus een aanzienlijk deel van de bodem onproductief te laten, wat economisch niet verantwoord is in een dicht bevolkt land, dat daarenboven de grootste recessiegraad kent van Europa. Mag ik derhalve van u klaar en duidelijk vernemen, of er niet een beleid moet worden gekoppeld aan dit grondfonds, op te leggen aan de gemeenten en instellingen die op dit fonds een beroep zouden doen. Zo ja, zou ik graag vernemen welk beleid u vooropstelt.

Uit het verslag blijkt dat velen bekommerd zijn over het lot van de woonuitbreidingsgebieden. De bevoegde Gemeenschapsminister laat terecht opmerken dat het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden voortaan niet zo gemakkelijk zal verlopen omdat een hele reeks waarborgen hiertoe

Van Belle

moeten zijn vervuld. Houdt dit antwoord dan voor sommigen geen voldoende waarborg in ?

Daarenboven moeten wij beginnen op te houden met het uitbreidingsfenomeen en met het verder verstedelijken van onze gemeenten. De bestaande woonfunctie - ik onderstreep : de bestaande - moet worden hersteld. Het is voor de openbare besturen een belangrijker opdracht daaraan tegevoet te komen dan het steeds maar aankopen van bouwgronden en eventueel het aanleggen van reserves. Prioriteit moet worden gegeven aan vernieuwbouw, vervangingsnieuwbouw, verbeteren en kwalitatief aanpassen van het bestaand woonpark.

Tenslotte, mijnheer de Gemeenschapsminister, nog een laatste vraag. Indien dit grondfonds een realiteit wordt - en het woord wordt geregeld gebruikt in het verslag - zal men dan een nieuwe instelling creëren die deze fondsen zal beheren, of hoe zal het gebeuren ? Hoe zal dit alles worden vertaald in de praktijk ?

Een duidelijk antwoord op deze vragen zou mij aangenaam zijn en zal mijn houding bij de stemming helpen bepalen. (*Applaus bij CW en PVV*)

De Voorzitter : De verslaggever heeft het woord.

De heer E. Desutter : Mijnheer de Voorzitter, met uw toelating zou ik vooraf even de aandacht van de Voorzitter van de commissie willen vragen. Op een bepaald ogenblik zei hij dat er over het grondfonds geen advies was vanwege de Raad van State en het niet in het verslag was vermeld. Ik wil er hem op wijzen dat op bladzijde 3, tweede alinea duidelijk staat : „Over het tweede luik van het voorstel van decreet, namelijk de financiële beleidsmiddelen (grondfonds, intrestlasten, waarborg) heeft de Raad van State geen advies uitgebracht.” Dit staat wel degelijk in het verslag.

De Voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde colle-

ga's, ruimtelijke ordening zonder grondbeleid is ook in Vlaanderen grotendeels tot mislukking gedoemd. Die stelling is door alle beleidsverantwoordelijken steeds vooropgesteld lang vóór de nu meer dan twintig jaar geleden goedgekeurde wet op de ruimtelijke ordening en de stedebouw - de wet van 29 maart 1962 - van kracht is geworden.

Voor de economische bedrijvigheden, voor de wegenbouw en voor de recreatie heeft de centrale overheid sindsdien wel een grondbeleid gevoerd of ten minste een grondbeleid aangevoedigd. Laat ons echter bekennen dat ten behoeve van de huisvesting zulke aanmoediging vanwege de centrale overheid meestal achterwege bleef. Hiermee ontken ik niet dat de overheid wel inspanningen heeft gedaan ondermeer in toepassing van artikel 13 van de huisvestingscode, de tussenkomsten met betrekking tot de infrastructuur.

Sociaal grondbeleid wil bereiken dat bouw kavels beschikbaar komen in voldoende hoeveelheid, op de voor de woningbouw voorbehouden plaatsen, op het gepaste ogenblik en tegen sociaal verantwoorde prijzen en zulks voor gezinnen uit alle sociale geleidingen van onze samenleving.

De verslaggever heeft hier reeds vermeld dat ons voorstel op het sociaal grondbeleid reeds een lange parlementaire lijdensweg achter de rug heeft. Het eerste voorstel werd inderdaad ingediend tijdens de zitting 1968-1969 van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Nadien werd het in uitgebreide of in beperktere vorm behandeld in de Gewestraad te Mechelen, in de commissies en openbare vergaderingen van de Senaat, in deze van de Kamer, daarna terug behandeld in de Senaatscommissies en sinds 1980 in onze Vlaamse Raad.

Mijnheer de Voorzitter, het is steeds onze bedoeling geweest te bereiken dat een voldoende aantal bouwgeschikte kavels tegen sociaal aanvaardbare prijzen aangeboden zouden worden en dit vooral aan gezinnen die er voor zichzelf een woning willen bouwen of laten bouwen.

Onze doelstelling is steeds meervoudig geweest.

Ten eerste, het verwerven van een eigen woning voor zoveel mogelijk gezinnen realiseerbaar maken. Ter zake wens ik een parenthesis te maken.

Dames en heren, zijn wij er ons goed van bewust dat in de tijdspanne van 1970 tot 1978 de bouwgrondprijzen in Vlaanderen met meer dan 300 procent zijn gestegen, in de provincie Antwerpen was dat zelfs bijna 400 procent - dat daardoor deze bouwgronden buiten het koopvermogen van de meerderheid van de gezinnen in Vlaanderen tierden gebracht.

Zijn wij er ons van bewust dat in de tweede helft van de zeventiger jaren, met name tussen de jaren 1975 en 1978, de prijsstijging van de bouwgronden in Vlaanderen 30 procent per jaar bedroeg.

Het is duidelijk dat het gestegen inkomen van vele gezinnen op deze wijze werd afgeroomd door de stijging van de bouwgrondprijzen.

Peilend naar de oorzaken van deze enorme bouwgrondprijsstijgingen, stelt men vast dat de oorzaak daarvan ook te vinden is in het feit dat de grond vooral in Vlaanderen niet zelden smokkelweg, een ontsnappingsroute, is waarlangs niet officieel verdiend geld een uitweg zoekt.

Thans is er een keerpunt gekomen en sinds 1979 zijn inderdaad de bouwgrondprijzen aan het dalen maar nog niet in die mate dat de gronden koopbaar zouden zijn en de normale eigendomsverweving snel mogelijk zouden maken.

Een tweede doelstelling was de verdere aftakeling van de ruimte in Vlaanderen voorkomen - ik zou zeggen zoals een van de leden het in de commissie heeft genoemd - door een zuinige en geordende aanwending van de bouwgrondreserves en meteen eigenlijk een bescherming van de beperkte natuurlijke rijkdom waarover wij in Vlaanderen nog beschikken, met name de landbouwgronden.

Zijn wij er ons voldoende van bewust dat in amper dertig jaar tijd, in Vlaan-

De Seranno

deren alleen, 200 000 hectaren landbouwgrond aan hun oorspronkelijke bestemming werden onttrokken. Dat betekent 25 procent van de agrarische oppervlakte.

Er zijn nog andere planologische redenen te over om op een geordende en zuinige wijze onze bouwgrondreserves aan te spreken en op deze wijze ook onze dorpen op een degelijke wijze uit te bouwen.

Een derde argument dat ons steeds heeft doen pleiten voor een grondbeleid in het kader van een ruimtelijke ordening was de toenemende apartheid binnen de woongebieden.

Inderdaad het gaat om een segregatie tussen de verschillende sociale geledingen van de bevolking, die alleen door een geordend grondbeleid kan worden voorkomen en waarbij wij uiteindelijk een integratie van verschillende bevolkingsgroepen in de dorps- en stadsgemeenschappen zouden kunnen mogelijk maken.

Ons vierde argument was van budgettaire aard. Wij willen voorkomen dat bij gebrek aan koopbare bouwgronden steeds meer gezinnen er aan verzaken zelf een woning te bouwen en zich wenden tot de overheid om in hun plaats een woning te bouwen. Dit is de problematiek waar de Vlaamse regering reeds mee worstelt, met name de gecumuleerde lasten van leningen.

Sommige leningen om huurwoningen ter beschikking te stellen, lopen over 66 jaar.

Wat betekent dit vandaag de dag ? Ik meen te mogen stellen dat een sociale huurwoning thans twee miljoen frank, plus de infrastructuur van een half miljoen frank, in het totaal dus twee en een half miljoen frank kost. De inresttoelage van 10 procent betekent een vaste last voor de begroting van jaarlijks gemiddeld 250 000 frank per huurwoning gedurende vele jaren. Het is een zware hypotheek op alle toekomstige begrotingen.

Voorwaar ook uit een budgettaire overweging hebben wij gemeend dat de overheid die op alle terreinen tus-

senkomt - in het bepalen van de prijs van de consumptieproducten, in het bepalen van het maximumloon en het bepalen van tarieven voor diensten - niet mag toestaan dat de inkomens van de minder begoede gezinnen wordt afgeroomd door deze abnormaal hoge bouwgrondprijzen.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het voorstel van decreet dat vandaag voorligt zal de gemeentebesturen en de ondergeschikte besturen en instellingen de mogelijkheid bieden een grondbeleid te voeren. Het is althans een eerste stap, door het verlenen van een rentetussenkomst, of door het verlenen van waarborg.

Collega Van Belle, heeft verwezen naar de afschaffing van de belasting op de waardevermeerdering van bouwgronden. U begrijpt dat wij verheugd zijn dat ons voorstel van juni 1981 bijna letterlijk is gevolgd in het eerste koninklijk besluit dat is uitgevaardigd in toepassing van de wet op de bijzondere machten. Wij zijn er immers van overtuigd dat deze belasting op de waardevermeerdering de mobiliteit van de gronden te veel hindert. Het kan u toch niet ontgaan dat het behoud van het in 1966 ingevoerde artikel 67, a) en b) van het Wetboek op de Inkomstenbelasting tot de immobilisering van de gronden leidt. Bij het verkopen van bouwgrond binnen de eerste vijf jaar bedraagt de verschuldigde belasting 33 procent en als de bouwgrond minder dan 8 jaar in bezit wordt gehouden, bedraagt de belasting 16,5 procent.

Welnu door die bepaling hebben de bezitters van bouwgrond er dus alle belang bij lang te wachten alvorens een bouwgrond te verkopen. Men zou in feite een omgekeerde belasting moeten behouden die hoge is naarmate bouwgronden langdurig geïmmobiliseerd worden en een belastingsvrijstelling toekennen indien de bouwgrond vlug verkocht wordt.

Indien duizende gezinnen de steden blijven ontvluchten naar de landelijke gemeenten, is stadsvlucht meteen oorzaak van verdere plattelandsontreding.

Welnu, aan degenen die voor de stadsinrichting bij zondere zorg hebben,

willen wij zeggen ervan overtuigd te blijven - en ik hoop dat uw commissie daaraan kan meewerken - dat maatregelen ten behoeve van het grondbeleid spoedig zullen kunnen gepaard gaan met maatregelen ten behoeve van de stads- en dorpswaardering. tevens verheugt het ons dat het dezelfde Minister is die daarvoor bevoegdheid heeft zodat het hem mogelijk is het beleid ook op dat vlak te coördineren.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, hier staat voor u iemand die 14 jaar gestreden heeft om een voorstel - dat het driekamerstelsel heeft doorgemaakt - tot een goed einde te brengen.

Het opzet is bijna gslaagd, zo hopen wij. **(Appaus bij de CVP)**

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, ik stel voor deze algemene bespreking tijdelijk te onderbreken om te stemmen over de verschillende afgehandelde ontwerpen van decreet. **(Znstemming)**

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Benoeming van 13 vaste en 13 plaatsvervangende Nederlandstalige leden

De Voorzitter : Overeenkomstig artikel 22 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen . gewaarborgd wordt en het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, is aan de orde de benoeming van 13 vaste en 13 plaatsvervangende Nederlandstalige leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Conform de evenredige verdeling komen aan de verschillende fracties de volgende mandaten toe :

Voorzitter

CVP : 5 mandaten,
PW : 3 mandaten,
SP : 3 mandaten,
VU : 2 mandaten.

De lijst met de kandidaten, gesteund door de fracties van de Raad, werd rondgedeeld.

Vraagt iemand het woord ? **(Nee)**

Er zijn geen andere voorstellen.

Aangezien het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft, verklaar ik de voorgedragen kandidaten verkozen.

Benoemd zijn dus respectievelijk tot vaste leden en plaatsvervangende leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie de volgende dames en heren.

Vaste leden : de heren Luc Delanghe, Jan De Groof, Georges Ottenbourgs, Tony Lemmens, mevrouw Maria Janssens-Op 't Eynde, de heren Willy Bultereys, Henri Asselberghs, Lucien Willemsens, Willy Van Cant, Freddy Pieters, mevrouw Denise De Weerd, de heren André Meys, Robert Beelen.

Plaatsvervangende leden : de heren Hendrik Carmen, Luc Martens, Roger Clays, mevrouw Marie-José De Boodt, mevrouw Augusta Frooninckx, de heer Luc Pareyn, mevrouw Iraï's Van Riet, de heer Patrick Matthys, mevrouw Rita Bladt, de heren Johan Vande Meirssche, Marcel Van Poucke, Francisco Bombeke, Geert Vanhaegendoren.

Overeenkomstig artikel 22, vijfde lid, van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt en artikel 22, vijfde lid, van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, mogen de partijen die in de commissie niet vertegenwoordigd zijn, een Nederlandstalig, een Franstalig of een Duitstalig lid met adviserende stem aanwijzen, op voorwaarde dat zij vertegenwoordigd zijn in de Raad van de betrokken Gemeenschap.

Conform die bepalingen werden door AGALEV mevrouw Magdalena Ael-

voet ; het Vlaams Blok de heer Etienne Van Linter ; het RAD de heer Marc Descheemaeker voorgedragen.

Ik verklaar mevrouw Aelvoet en de heren Van Linter en Descheemaeker benoemd tot leden met adviserende stem.

Alle voornoemde leden zullen eerstdaags uitgenodigd worden om in handen van uw Voorzitter de voorgeschreven eed af te leggen.

ONTWERP VAN DECREET houdende eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1978

- 16B (1981-1982) - NIS. 1 en 2

- 18A (1981-1982) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1978.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

138 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

112 leden hebben ja geantwoord ;

22 leden hebben neen geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.

Ansoms J.

Anthuenis G.

Baldewijns E.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Blancaert K.
Bockstal E.
Boel H.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bourgeois A.
Bourry M.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Carpels O.
Chabert J.
Claes A.
Coens D.
Colla M.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Daems Jan
Daems Joseph
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Groot E.
De Loo H.
De Loore-Raeymaekers J.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
De Wulf R.
D'Hondt-Van Opdenbosch P.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Féris J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Houben F.
Julliams I. (Mevr.)
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Knuts H.
Lavens A.
Lenssens J.

Voorzitter

Martens W.
Matthys P.
Moors C.
Neys-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Poma K.
Rubens H.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Steverlynck A.
Steyaert R.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh T.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vanderpoorten H.
Van de Velde L.
Van Elewyck J.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H. .
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.
Windels R.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Capoen M.
Caudron J.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debusseré F.
Declercq R.
Desaeyere W.

Desseyn J.
Jorissen W.
Kuijpers W.
Maes R.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Schiltz H.
Somers J.
Van Boxelaer J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Verniers J.
Vervaeke D.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt G.
Delahaye T.
Laridon A.
Van Puymbroeck M.

De Voorzitter : De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de redenen voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer T. Delahaye : Mijnheer de Voorzitter, wij hebben ons onthouden omdat onze partij in 1978 niet in de Vlaamse Raad was vertegenwoordigd. Wij kunnen dus derhalve geen advies uitbrengen over deze begroting.

Mevrouw M. Van Puymbroeck : Wij hebben ons onthouden omdat de begroting te laat werd ingediend.

ONTWERP VAN DECREET houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's – 86 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemmingen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over bepaalde artikelen en de amendementen op deze artikelen van het ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's.

Artikel 2

Op artikel 2 is er een amendement, voorgesteld door de heer Delahaye.

Wordt het amendement gesteund ?
(Nee)

Daar het amendement niet wordt gesteund, kan het niet in stemming worden gebracht.

Geen verdere opmerkingen meer ?
(Nee)

Dan is artikel 2 aangenomen.

Artikel 4

De Voorzitter : Op artikel 4 is er een eerste amendement voorgesteld door de heer Delahaye.

Mijnheer Delahaye, gelet op de binding van dit amendement met uw vorig amendement bij artikel 2, dat niet in stemming werd gebracht, wou ik u vragen of u dit amendement handhaaft . **(Ja)**

Wordt het amendement gesteund ?
(Nee)

Daar het amendement niet wordt gesteund, kan het niet in stemming worden gebracht.

De Voorzitter : Op artikel 4 is er een tweede amendement voorgesteld door de heer Delahaye.

Wordt het amendement gesteund ?
(Nee)

Daar het amendement niet wordt gesteund, kan het niet in stemming worden gebracht.

Geen verdere opmerkingen meer, ?
(Nee)

Dan is artikel 4 aangenomen.

Artikel 6

De Voorzitter : Op artikel 6 is er een eerste amendement, voorgesteld door de heer Delahaye.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Wij stemmen over het amendement van de heer Delahaye.

De leden die het amendement wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenpartij.

Voorzitter

Het amendement is niet aangenomen.

De Voorzitter : Op artikel 6 is er een tweede amendement voorgesteld door de heer Willockx.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, wij vragen de hoofdelijke stemming.

De Voorzitter : Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Willockx.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

144 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
50 leden hebben ja geantwoord ;
91 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baldewijns E.
Boel H.
Bogaerts A.
Bourry M.
Capoen M.
Carpels O.
Caudron J.
Colla M.
Cools B.
Coppens E.
De Baere A.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debusseré F.
Declercq R.
De Loor H.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Féris J.
Geyselings F.
Hostekint R.
Houben F.
Jorissen W.
Julliams I. (Mevr.)
Knuts H.

Kuijpers W.
Laridon A.
Maes R.
Matthys P.
Meyntjens O.
Peeters P.
Peeters W.
Rubens H.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Somers J.
Van Boxelaer J.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M.
Vansteenkiste F.
Verniers J.
Vervaeke D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Claes A.
Coens D.
Cooreman E.
Coppieters A.
Cuvelier E.
Daems Jan
Daems Joseph
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Croo H.
De Grève L.
De Groot E.
Delahaye T.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.

Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
D'Hondt-Van Opdenbosch P.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lavens A.
Lenssens J.
Martens W.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Steverlynck A.
Steyaert R.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborcht F.
Vandermarliere, J.
Vanderpoorten H.
Van de Velde L.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willems G.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt G.
De Wulf R.
Galle M.

Voorzitter

Het amendement is niet aangenomen.

Geen verdere opmerkingen meer ?
(Neen)

Dan is artikel 6 aangenomen.

De Voorzitter : Na artikel 10 is er een amendement, voorgesteld door de heer Willockx, houdende invoeging van een nieuw artikel 10 bis.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

De heer J. Van Elewycx : Mijnheer de Voorzitter, wij vragen de hoofdelijke stemming.

De Voorzitter : Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Willockx.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

145 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

50 leden hebben ja geantwoord ;

91 leden hebben neen geantwoord ;

4 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.

Baldewijns E.

Boel H.

Bogaerts A.

Bourry M.

Capoen M.

Carpels O.

Caudron J.

Colla M.

Cools B.

Coppens E.

De Baere A.

De Beul A.

de Bruyne H.

Debusseré F.

Declercq R.

De Loor H.

Desayere W.

Desseyn J.

Férrir J.

Geyselings F.

Hostekint R.

Houben F.

Jorissen W.

Julliams I. (Mevr.)

Knuts H.

Kuijpers W.

Maes R.

Matthys P.

Meyntjens O.

Peeters P.

Peeters W.

Ramaekers J.

Rubens H.

Schiltz H.

Seeuws W.

Sleecx J.

Somers J.

Van Boxelaer J.

Vandenhove M.

Vanderheyden V.

Van Der Niepen P.

Van Elewycx J.

Van Grembergen P.

Van Ooteghem O.

Van Puymbroeck M.

Vansteenkiste F.

Verniers J.

Vervaeet D.

Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P. -

Ansoms J.

Anthuenis G.

Bascour J.

Beerden G.

Beysen E.

Blanckaert K.

Bockstal E.

Boeraeve-Derycke C.

Bourgeois A.

Breyne P.

Buchmann J.

Cardoen G.

Chabert J.

Claes A.

Coens D.

Cooreman E.

Coppieters A.

Cuvelier E.

Daems Jan

Daems Joseph

d'Alcantara A.

De Backer-Van Ocken R.

De Clercq C.

De Cooman C.

Decoster M.

De Croo H.

De Grève L.

De Groot E.

Delahaye T.

De Loore-Raeymaekers J.

Demeester-De Meyer W.

Deneir A.

Denys A.

De Seranno J.

Desutter E.

Devos G. (Mevr.)

De Winter A.

D'Hondt-Van Opdenbosch P.

Dhoore L.

Diegenant A.

Dupré J.

Flamant E.

Geens G.

Grootjans F.

Heughebaert M.

Kelchtermans L.

Kelchtermans T.

Lavens A.

Lenssens J.

Martens W.

Moors C.

Neyts-Uyttebroeck A.M.

Olivier M.

Panneels-Van Baelen M.

Pans L.

Pede J.

Piot F.

Poma K.

Rutten M.

Smet M. (Mevr.)

Smitt C. (Mevr.)

Steverlynck A.

Steyaert R.

Suykerbuyk H.

Swaelen F.

Taelman W.

Tant P.

Tyberghien-Vandenbussche M.

Van Belle I.

Van Daele M.

Van den Brande L.

Van den Broeck O.

Van den Poel-Welkenhuysen M.

Vanderborgh F.

Vandermarliere J.

Vanderpoorten H.

Van de Velde L.

Van Herreweghe M.

Vankeirsbilck E.

Van Nevel A.

Vannieuwenhuyze R. :

Van Rompaey H.

Van Rompaey R.

Van Wambeke H.

Verberckmoes F.

Verhaegen G.

Vermeiren F.

Weckx H.

Willems G.

Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Voorzitter

Bossuyt G.
De Wulf R.
Galle M.
Laridon A.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen verdere opmerkingen meer **?(Neen)**

Dan is artikel 10 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's.

De heer Willockx heeft het woord.

De heer F. Willockx : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, met dit ontwerp van decreet, in gewijzigde vorm, gaan wij zonder twijfel een belangrijke daad stellen voor het mediabeleid in Vlaanderen.

Globaal gezien kan onze fractie haar akkoord betuigen met de inhoud van het gewijzigde ontwerp zoals dat nu voorligt. Dit akkoord gebeurt evenwel zonder enthousiasme omdat rondom de bespreking en rondom de goedkeuring van dit ontwerp van decreet een hele atmosfeer, om niet te zeggen een hetze gecreëerd is, die uiteindelijk gericht schijnt te zijn op de afbraak van de openbare omroep in Vlaanderen.

Wie gisteravond op de BRT-radio in Actueel de verklaringen van Minister Poma heeft gehoord in verband met zijn inzichten met betrekking tot de commercialisering van de omroep, heeft zich uiteraard een idee kunnen vormen omtrent de intenties van dit toch niet onbelangrijk lid van de Executieve. Vandaar zeker en vast geen enthousiasme van onze kant.

Ten tweede, wij hebben bij dit ontwerp een aantal amendementen aangehouden. Een eerste amendement betreft de eerste samenstelling van de Raad van lokale radio's. Bij velen heerst de indruk gezien - en wij geven dat toe - de noodgedwongen rechtstreekse aanduiding van de vol-

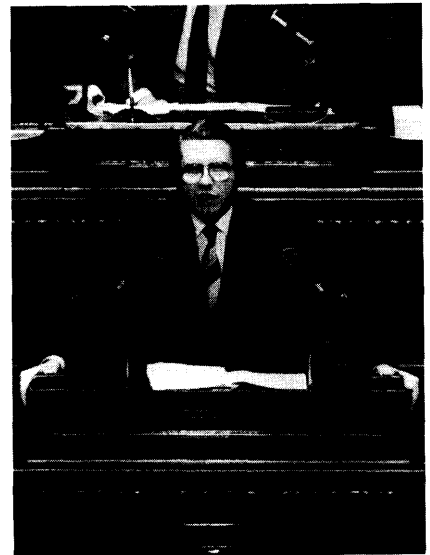
ledige raad bij de eerste installatie door de Vlaamse Executieve, dat het risico tot overdreven politisering niet denkbeeldig is. Wij vertrouwen op de wijsheid van de Executieve om er in elk geval voor te zorgen dat de geest van ons amendement, zijnde de raadpleging van de representatieve organisaties van lokale radio's ook in werkelijkheid zal worden gerespecteerd.

Ons tweede amendement dat niet weerhouden werd, betreft de financiering. het opleggen aan de lokale radio's van strenge technische normen en het nastreven van een maximale onafhankelijkheid ten opzichte van de commerciële wereld en de politieke partijen impliceert volgens ons, wanneer deze lokale radio's morgen auteursrechten moeten betalen, een financieringsprobleem op korte termijn. Vandaar ons amendement dat door de Minister niet kon worden weerhouden. Wij nemen echter akte van zijn verklaring dat met Sabam in verband met de auteursrechten voor lokale radio's reeds contacten zijn genomen. Wij verschillen alleen fundamenteel van mening met de Minister wanneer hij principieel geen subsidiëring als dusdanig aanvaard. Wij hebben begrip voor de budgettaire situatie van de Vlaamse Gemeenschap, maar wij menen dat deze lokale radio's voor commercialisering worden opengesteld wanneer met de goedkeuring van dit decreet niet tegelijkertijd een formule wordt gevonden - zij het met een minimale budgettaire weerslag - voor de financiering van dit spontaan gegroeid initiatief. **(Onderbrekingen door de heer M. Van Herreweghe en andere leden van de CVP)**

Mijnheer Van Herreweghe, ik heb deze uiteenzetting reeds in de commissie en bij uw afwezigheid in de algemene vergadering gehouden, maar ik wenste de stellingname van mijn fractie nog even samen te vatten.

Ik kom nu tot de precisering waarom wij inderdaad dit ontwerp van decreet als SP-fractie zullen goedkeuren.

Wij zijn verheugd dat in artikel 2 de kleinschaligheid van de lokale radio's als dusdanig bevestigd en geprecisieerd is. Dat wij met andere woorden hebben kunnen vaststellen dat, dank zij de amendering ook in de Commissie, de verschillende fracties van deze

De heer F. Willockx (SP) op de tribune

Raad en ook een aantal verantwoordelijken in deze Raad afgestapt zijn van de notie „regionale radio's”. Dat wij met andere woorden - en ik verwijs naar de verklaring van de Gemeenschapsminister van cultuur op de bladzijden 16, 20, 22 en 23 van het verslag ; ik heb ze ook geciteerd in de algemene bespreking - vaststellen dat deze kleinschaligheid vandaag in dit ontwerp van decreet is aanvaard.

Het is omwille van de aanvaarding van deze kleinschaligheid die nauw aansluit bij het technisch koninklijk besluit van 20 augustus 1981, dat de SP-fractie bereid is dit ontwerp van decreet in zijn huidige geamendeerde vorm goed te keuren. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : Ik wil er bij de leden op aandringen de verklaringen vóór de stemming kort te houden.

Mevrouw Smet heeft het woord.

Mevrouw M. Smet (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, de CVP steunt het ontwerp van decreet zoals het nu voorligt, omdat de belangrijkste opties waarachter zij staat, in dit ontwerp zijn vervat, namelijk :

Smet

ten eerste, de kleinschaligheid van de radio's, nog versterkt via het amendement van de CVP zelf ;

ten tweede, het feit dat zij aanvullend zijn bij de gewestelijke en nationale BRT-zenders en niet concurrentieel zijn ;

ten derde, omdat zij naast ontspanning ook informatie, animatie en vorming moeten brengen ;

ten vierde, omdat de betrokkenheid van de luisteraars en verenigingen voorzien is ;

ten vijfde, omdat de onafhankelijkheid ten aanzien van politieke organisaties en commerciële verenigingen in het decreet is ingebouwd.

Het probleem van de reclame blijft bestaan.

Gezien de verwarring die hierover bestaat, zal ik namens de CVP-fractie volgende week in het nationaal Parlement hierover een vraag stellen aan de nationale regering. **(Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : De heer Delahaye heeft het woord.

De heer T. Delahaye (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, mijn partij zal dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. Zij zal waarschijnlijk de enige zijn.

Zij zal dit decreet niet goedkeuren omdat wij dit decreet uiteindelijk zeer kleinzielig vinden. Wij denken dat de vrijheid ondeelbaar is, dat de vrije radio's een onmisbaar communicatiemiddel zijn en dat zij ook beantwoorden aan een recht op communicatie.

Op het ogenblik dat men de vrije radio's erkent, moet men ook de vrije radio's op het gewestelijk vlak erkennen en mag men ze niet begrenzen tot lokale dorpsradio's.

Om die redenen menen wij dit voorstel niet te kunnen volgen.

De Voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, gezien het blijkbaar tot de geplogenheden behoort, vooraleer tot de stemming van een belangrijk ontwerp of voorstel van decreet over te gaan, dat iedere fractie nog eens de klemtoon legt op datgene wat haar bevalt of teleurstelt in dat decreet zult u begrijpen dat ik naast de uiteenzettingen van de SP, de CVP, de RAD en straks de Volksunie, mij als PW'er niet onbetuigd kan laten bij dit voor onze partij toch zeer belangrijk ontwerp van decreet dat straks ter stemming zal worden gelegd. Ik zou u ook kunnen zeggen wat ons in dit ontwerp van decreet verheugt, met name de onafhankelijkheid ten overstaan van politieke, beroeps-, en commerciële organisaties.

Ik zou mijn vreugde kunnen uiten over het feit, en hierin verschillen wij zeer duidelijk van mening met de SP, dat deze vrije radio's geen subsidies zullen ontvangen. Het gaat hier dus niet over gesubsidieerde vrijheid. Wij stellen ons vertrouwen in dit nieuw initiatief dat spontaan bij de bevolking is gegroeid en waarvan wij van mening zijn dat het zichzelf moet kunnen bedruipen.

Bij de verklaring vóór de stemming wordt mijn enthousiasme enigszins getemperd wanneer wij het hebben over het artikel 2 van dit decreet. Het mag geweten zijn dat wij andere opties hadden gelegd in het oorspronkelijk ontwerp van decreet en dat deze opties enigszins werden afgezwakt. Het ontwerp van decreet, zoals het thans ter stemming wordt gelegd, is voor ons een aanvaardbaar compromis, omdat wij er nota van hebben genomen dat in een aantal gevallen, - ik heb dat tijdens de algemene bespreking onderstreept - er werk zal worden van gemaakt om aan radio's zendvergunningen te geven met grotere zendbereik dan 8 km met name in de agglomeraties. Dat is voor ons als compromis aanvaardbaar. **(Applaus bij de PVV)**

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, tijdens mijn uiteenzetting bij de algemene bespre-

king heb ik met veel scepticisme blijk gegeven van een aantal bedenkingen en reserves nopens de inhoud van dit decreet.

Ik heb toen gezegd dat ik mij op een bepaald ogenblik niet van de indruk kon ontdoen dat iedereen iedereen aan het bedriegen was.

Ik ben vandaag niet geneigd daarvan veel terug te nemen gelet op de verklaringen die gisteren door Gemeenschapsminister Poma werden afgelegd over de commerciële televisie die ons te wachten staat.

Niettemin zullen wij dit decreet stemmen in de optie dat het hier gaat om kleinschalige radio's en in de hoop dat de Executieve dienaangaande zijn verantwoordelijkheid zal opnemen want uiteindelijk ligt deze - eens dit decreet gestemd - toch bij haar.

De meerderheid van mijn fractie zal het decreet in die zin stemmen. Sommigen zullen zich onthouden en daarvoor naderhand hun verklaring geven. **(Applaus bij de VU)**

De Voorzitter : Dames en heren, wij gaan nu over tot de hoofdelijke stemming.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

149 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

145 leden hebben ja geantwoord ;

1 lid heeft neen geantwoord ;

3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.

Anciaux V.

Ansoms J.

Anthuenis G.

Baldewijns E.

Bascour J.

Beerden G.

Belmans J.

Beysen E.

Blanckaert K.

Bockstal E.

Voorzitter

Boel H.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourry M.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Cardoen G.
Carpels O.
Caudron J.
Chabert J.
Claes A.
Coens D.
Colla F.
Colla M.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Cuvelier E.
Daems Jan
Daems Joseph
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
De Croo H.
De Grève L.
De Groot E.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Desaeyere W.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
De Wulf R.
D'Hondt-Van Opdenbosch P.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dierickx L.
Dupré J.
Féris J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.

Grootjans F.
Heughebaert M.
Hostekint R.
Houben F.
Jorissen W.
Julliams I. (Mevr.)
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Knuts H.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lavens A.
Lenssens J.
Maes R.
Martens W.
Matthys P.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters P.
Piot F.
Poma K.
Ramaekers J.
Rubens H.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Stevelyneck A.
Steyaert R.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Boxelaer J.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vanderpoorten H.
Van de Velde L.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.

Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Vansteenkiste F.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.
Windels R.

NEEN heeft geantwoord :
Delahaye T.

Zich ONTHOUDEN hebben :
Meyntjens O.
Peeters W.
Vervaeet D.

De Voorzitter : De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de redenen voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer Vervaeet heeft het woord.

De heer D. Vervaeet : Mijnheer de Voorzitter, namens de enkele collega's van de VU-fractie wil ik verklaren waarom wij ons bij deze stemming hebben onthouden.

De redenen hiervoor zijn de volgende.

Ten eerste, de omschrijving van „kleinschaligheid” toegepast op de stedelijke agglomeratie is ontoereikend. Dit betekent met andere woorden dat de norm „aantal kilometers” hier niet zou mogen spelen maar wel de norm „aantal inwoners”.

Ten tweede, het probleem rondom de reclame, weze het de zachte, de harde of de sluipende, blijft deels onopgelost.

Ten derde, de onafhankelijkheid van de niet-openbare radio tegenover politieke partijen lijkt niet helemaal controleerbaar.

Ten vierde, na de eerste golf van radiomakers zal nu een tweede golf komen aangerold zonder specifieke medievorming van de medewerkers,

Vervaat

wat het gehalte van de ethercultuur niet zal verhogen. (*Applaus bij de VU*)

De Voorzitter : Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw L. Detibge houdende subsidiëring voor 1981 van de bestendige symfonieorkesten - 77 (1981-1982)-Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van mevrouw Detiège houdende subsidiëring voor 1981 van de bestendige symfonieorkesten.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

139 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

138 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Anciaux V.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baldewijns E.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boel H.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourry M.
Buchmann J.
Capoen M.

Cardoen G.
Caudron J.
Chabert J.
Claes A.
Coens D.
Colla M.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Cuvelier E.
Daems Jan
Daems Joseph
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debussieré F.
De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
De Croo H.
De Grève L.
De Groot E.
Delahaye T.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Desaeyere W.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
D'Hondt-Van Opdenbosch P.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dierickx L.
Dupré J.
Féris J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Hostekint R.
Julliams I. (Mevr.)
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Knuts H.
Kuijpers W.
Lenssens J.
Maes R.
Matthys P.
Meyntjens O.

Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters P.
Peeters W.
Piot F.
Poma K.
Ramaekers J.
Rubens H.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Steverlynck A.
Steyaert R.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tobback L.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Van de Velde L.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Puymbroeck M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Vansteenkiste F.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervae D.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN heeft :
Van Ooteghem O.

De Voorzitter : Het lid dat zich heeft onthouden, wordt verzocht de reden voor zijn onthouding kenbaar te maken.

De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem : Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden om de redenen vorig jaar uiteengezet door Gemeenschapsminister Poma. **(Gelach)**

De Voorzitter : Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer J. De Seranno houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid - 29 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van het debat over het voorstel van decreet van de heer De Seranno houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid.

De heer Cools heeft het woord.

De heer B. Cools (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, grondbeleid, huisvesting, ruimtelijke ordening zijn dingen en ideeën waar de socialisten sedert hun bestaan mee optrekken, hier en elders in Europa.

Wij moeten evenwel toegeven dat wij hier op landelijk niveau die ideeën niet altijd succesrijk hebben kunnen doorduwen. Wij vormen helaas ook niet de meerderheid in dit land. Wel kon er op dit stuk een en ander gebeuren. Bijvoorbeeld met betrekking tot de volkshuisvesting en soms ook op het stuk van het grondbeleid. Het was haast altijd op het gemeentelijk vlak dat er iets tot stand kwam.

Ruimtelijke ordening op landelijk niveau, mijnheer de Minister, neemt u mij niet kwalijk dat ik het zeg, blijft bij ons het zwakke broertje. Uiteraard geldt dit ook voor het instrument

grondbeleid. Want, op dat stuk en op dat niveau bestaat hier te lande zeer weinig, ondanks het feit dat wij dachten in Vlaanderen zoveel bondgenoten te hebben met betrekking daartoe. Ik denk aan het ACW, aan de CWB en ook aan een aantal vrienden uit de Volksunie.

Ondanks deze vermoedens moeten wij telkens weer vaststellen dat, wanneer zeer concreet op de tafel van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat of de Vlaamse Raad voorstellen worden gelegd die betrekking hebben op het grondgebied, deze blijven hangen, verdwijnen of dat de betrokken indiener kapituleert.

Nochtans op dat stuk heeft de wetgever heel wat werk te verrichten ten behoeve van de wethouder. Want, op het plaatselijke vlak kan je in deze materie niet verder werken zonder de hulp van de wetgever.

Het ziet er echter naar uit dat eens te meer hier te lande liberalisme, mijnheer Grootjans, en urbanisme, vijanden blijven. In elk geval na geluisterd te hebben naar de heer Van Belle, ziet het er zo naar uit.

Ik dacht nochtans even in herinnering te mogen brengen dat nu in het Parlement, hetzij in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, hetzij in de Senaat of in de Vlaamse Raad, drie types van voorstellen van wet werden ingediend die allemaal, ik zei het net, blijven hangen.

Ik breng deze types van voorstellen toch vlug even in herinnering.

In 1974 dachten de heer Mathot en ikzelf een eerste voorstel te kunnen indienen met betrekking tot de stadsvernieuwing waar uiteraard reeds elementen van grondbeleid in voorkwamen. Wij waren toen in de oppositie en vonden geen gehoor.

In 1979 heb ik dan, met betrekking tot het Vlaamse land, een wetsvoorstel ingediend om de stadsvernieuwing te regelen. ik liet mij daarbij voor een stuk inspireren door het voorstel dat de heer De Seranno reeds in 1967 indiende en waarin hij een nieuw instrument schiep dat wij meenden zeer concreet en efficiënt te kunnen toe-

passen in de stadshernieuwing, met name het voorkeurecht.

Ik herinner eraan dat in dezelfde periode, 1979, de heer Van Rompaey, wetsvoorstellen had ingediend die zeer indringend waren met betrekking tot de reglementering van de grondprijzen in landelijke gebieden en het aanbieden met name van grondpercelen aan sociale prijzen.

Er kwam allemaal niets van.

Nu de heer De Seranno uiteindelijk de gelegenheid krijgt in deze Vlaamse raad - nadat hij net zoals ik na het aannemen van de wet van 1980 zijn wetsvoorstellen had omgebouwd in voorstellen van decreet - sabordeert hij zelf zijn eigen voorstel. Ik heb er geen ander woord voor.

De heer J. De Seranno : U moet nochtans een ander woord gebruiken.

De heer B. Cools : Ik heb er geen ander woord voor. U weet wat dit betekent. Het betekent uw schip zelf tot zinken brengen. Mijnheer De Seranno, dit is in ieder geval de indruk die we krijgen. Ik weet niet hoe ik deze toestand anders zou moeten voorstellen.

'De heer J. De Seranno : Mijnheer Cools, het is geen parlementaire uitdrukking.

De heer B. Cools : U vindt deze term in het woordenboek. Het is geen vloek. Saborderen bestaat werkelijk. Het is een term uit de zeevaart en betekent : uw eigen schip tot zinken brengen. Ik meen niet dat dit een vulgaire uitdrukking is. Het is inderdaad een woord dat bestaat.

De heer J. Van Elewyck : Hij heeft misschien iets anders gehoord.

De heer B. Cools : Dat is natuurlijk mogelijk. Ik heb het woord saborderen nu al driemaal gebruikt.

Mijnheer De Seranno, ik zou zo vrij willen zijn de historiek te maken van uw eigen voorstel. Dit is belangrijk. Uit deze historiek blijkt de manier waarop wij hier het grondbeleid behandelen.

In 1976 diende u uw oorspronkelijke voorstel in. Het kon onze goedkeuring niet wegdragen. Dat weet u. U was na-

Cools

melijk zeer beperkend : u gaf alleen aan de landmaatschappij een voorkooprecht en dit dan alleen in woonuitbreidingsgebieden terwijl de mensen van de ruimtelijke ordening meenden dat deze woonuitbreidingsgebieden best nog even met rust konden worden gelaten. Zij meenden dat deze gebieden niet prioritair waren.

Uw eigen collega's in de Senaat dienden in dat verband een amendement in. U verruimde uw voorstel zelf tot de nationale maatschappij. Nochtans bleef het beperkt tot woonuitbreidingsgebieden. De Senaat stemde over dit voorstel en keurde het goed zodat het dan door de Kamer zou worden behandeld.

De Kamer kon er niet mee akkoord gaan dat u zich alleen beperkte tot de woonuitbreidingsgebieden. De heer De Beul formuleerde toen een voorstel ten einde uit de moeilijkheden te komen : hij stelde namelijk voor uw voorstel om te bouwen tot een kaderwet. Uiteindelijk maakte de Kamer van uw voorstel een kaderwet.

Het is jammer dat u dit niet heeft willen overnemen in de Senaat want dan waren de moeilijkheden opgelost. De Senaat zou het dan hebben goedgekeurd en dan zouden wij in Vlaanderen, Brussel en Wallonië deze problemen hebben kunnen regelen op de manier zoals wij dachten dat het zou moeten zijn geregeld.

Vandaag gaat u misschien met mij akkoord dat het inderdaad jammer is dat u op dat ogenblik in de Senaat niet heeft durven te opteren voor de kaderwet. Het was eenvoudig geweest. We hadden dan zelf kunnen bijsturen, maar dit gebeurde niet...

De heer J. De Seranno : U weet zo goed als ik dat de moeilijkheid op dat ogenblik aan Waalse zijde lag.

De heer B. Cools : Ik stel vast dat de moeilijkheden zich nu aan Vlaamse zijde voordoen. Sorry, het is een vaststelling.

Ik blijf bij de historiek. de Senaat heeft de Kamer niet willen volgen en u is dan gaan zoeken naar amenderin-

gen. Wij hebben er lang over gepraat in verschillende kleine groepjes en hebben een goed vergelijk gevonden want de heer De Seranno is zo sportief geweest - en dit is toch wel een parlementaire uitdrukking - in te zien dat de inlassing van de bepaling „woonuitbreidingsgebieden” toch wel erg beperkend was. De heer Van Belle zou gelijk hebben wanneer het voorkooprecht uitsluitend voorbehouden bleef voor de woonuitbreidingsgebieden.

Wij hebben echter de zaken opengetrokken en dit nieuwe instrument ook willen toepassen voor gebieden waarvoor er een BPA was, goedgekeurd door de Koning, en wanneer het gebied bestemd was voor sociale huisvesting, dus vooral daar waar wij het „snelle” artikel 17 zouden toepassen inzake industriële vestiging of stadsvernieuwing. Voor dit laatste zou het een ideaal instrument zijn geweest omdat men vooral daar snel moet kunnen optreden wanneer een onroerend goed te koop wordt aangeboden.

Zo hadden wij ons finaal verzoend met het aldus geamendeerde voorstel van de heer De Seranno. Wat gebeurde er dan ? Wij kwamen beiden in de Vlaamse Raad terecht want de materie was intussen geregionaliseerd.

De meerderheid van de commissie meende dat deze parlementaire initiatieven dienden te worden voorgelegd aan de Raad van State. Ik laat in het midden of dit wel de gepaste werkwijze was. Wij hebben er ons bij neergelegd.

Dan kwam het fameuze advies van de Raad van State. De verslaggever heeft eraan herinnerd dat de Raad van State van oordeel was dat het door ons voorgesteld nieuw instrument overbodig was omdat de gemeenten de mogelijkheid hebben te onteigenen, volgens de bestaande wetgeving. Ik had nog een ander voorstel gedaan, namelijk in verband met verplichte tekoopstelling in geval van langdurig leegstaan van een woning. Ook daar was de Raad van State van oordeel dat de mogelijkheden voor onteigening volstaan.

Men mag niet beweren dat in de commissie werd gestemd over wat te doen

met deze adviezen van de Raad van State. In een vorige legislatuur hadden wij collega Van Rompaey gevraagd deze adviezen te bestuderen en hierover rapport uit te brengen in de commissie. Kwam echter de ontbinding van de Kamers en wij hebben dus nooit de gelegenheid gehad collega Van Rompaey te horen. Wel werden wij aangemoedigd door de premier, ook toen de heer Martens, die, toen hij hoorde van de adviezen van de Raad van State, op deze plaats zei : „...niet omdat het adviezen zijn van de Raad van State, moet u er zich onmiddellijk bij neerleggen en toegeven dat de bevoegdheden van de Vlaamse Raad zo beperkt zijn, integendeel.” Wij werden dus aangemoedigd om te tonen dat de Vlaamse Raad over werkelijke bevoegdheden beschikt en dat wij niet voor alles en nog wat ons tot de Kamers dienen te wenden. Dan zou inderdaad de regionalisatie niet nodig zijn geweest.

De Kamers werden ontbonden, opnieuw samengesteld en de commissie kwam opnieuw bijeen. Groot was onze verbazing - verrassing bijna - toen van de CVP een voorstel kwam om het essentiële uit het voorstel te schrappen, het voorkooprecht, het enige nieuwe.

- Mevrouw G. Devos, Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

Door welke zijde het voorstel ditmaal verwezen werd, weet ik niet. Wel heb ik de indruk dat het verwezen werd naar tijden die nooit zullen komen. Deze zaak was nochtans één van de redenen waarom ik mij indertijd kandidaat heb gesteld voor de Kamer, namelijk omdat ik meende op dit vlak iets te kunnen verwezenlijken. Ik moet vandaag eens te meer vaststellen dat men in de Kamer niet veel kan bereiken.

De heer J. De Seranno : Het is nog altijd aanhangig, onder de vorm van een ontwerp van wet, bij de Senaat. U had zich indertijd kandidaat moeten stellen voor de Senaat en niet voor de Kamer of voor de stad Antwerpen.

De heer B. Cools : Wanneer ik spreek over het grondbeleid, heb ik het meteen over het voorstel dat ik heb ingediend met betrekking tot de stadsver-

Cools

nieuwing. Men heeft deze voorstellen trouwens telkens gekoppeld, ook onder vorm van decreet. De heer De Seranno verwijst naar de Senaat ; mijn voorstel heb ik ingediend in de Kamer. Ik daag hem echter uit vandaag in de Senaat over dit soort dingen te spreken : men zal hem antwoorden dat deze materie geregionaliseerd werd. Over dergelijke zaken zal trouwens noch in de Kamer, noch in de Senaat, ooit nog kunnen worden gestemd omdat ze tot de regionale materies zijn gaan behoren.

De heer J. De Seranno : Mijnheer Cools, het feit dat u het voorstel in de Kamer indient is een bewijs dat u twijfelt aan de bevoegdheid van de Vlaamse Raad en dat u dus het advies van de Raad van State volgt.

De heer B. Cools : Hierop antwoord ik u dat er aspecten aan mijn voorstel zijn verbonden die duidelijk nationale materie zijn, zoals bijvoorbeeld alles wat betrekking heeft met de fiscaliteit.

De heer J. De Seranno : Die had u er kunnen uithalen.

De heer B. Cools : Neen, mijn bedoeling was precies het voor de collega's duidelijk te maken door alle aspecten die volgens mij verband houden met de vernieuwing en het herstel van steden onder één enkel ontwerp te brengen, zodat iedereen zou zien dat het als het ware om een „gereedschaps-tas” gaat. Vandaar dat ik zowel in de Vlaamse Raad als in het Parlement het geheel heb willen behouden, wetende dat sommige delen - uiteraard de fiscaliteit - nog altijd nationaal blijven. Maar, van het louter aspect van voorkooprecht of te koopstelling van leegstaande huizen heeft de Raad zich ontdaan door te zeggen dat men kan onteigenen.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dat is toch iets totaal anders. Wij weten toch allen dat onteigenen een procedure is die soms twee jaar kan aanslepen. Te koopstelling zoals ik heb voorgesteld, voorkooprecht zoals voorgesteld door de heer Desutter, zijn mechanismen die onmiddellijk kunnen werken. In deze aangelegen-

heid van stadsvernieuwing moet men onmiddellijk kunnen optreden. Onze collega's willen ons blijkbaar ter zake niet volgen en hebben het steeds maar over onteigenen. Dat is echter niet het instrument dat wij nodig hebben.

Mijnheer De Seranno, ik vind het jammer dat het pakket van voorstellen noch door de Kamer, noch door de Senaat, noch door de Vlaamse Raad wordt goedgekeurd, alhoewel ik denk dat het noodzakelijk is.

Mijnheer de Voorzitter, wat er nog resteert van uw grondfonds staat in verschillende regeringsverklaringen vermeld. Dat is geen nieuwigheid. Als ik mij nog goed herinner staat het letterlijk in uw beleidsnota. ik vind het dus niet noodzakelijk dat wij vandaag een decreet voor het grondfonds goedkeuren vermits de regering dat zonder meer gaat verwezenlijken. Dat is een punt dat immers meerdere malen en in verschillende regeringsverklaringen stond. Het betreft evenmin een nieuw instrument. Nu beweert u dat het niet kan worden toegepast maar ik betwist dat. Het koninklijk besluit uitgevaardigd door Minister Eyskens van december 1978 voorziet reeds in de mogelijkheid om op u een beroep te doen in verband met stadsvernieuwingsoperaties en bepaalde subsidies te bekomen om gronden te verwerven. Die mogelijkheid bestaat dus reeds en er moet geen speciaal instrument voor gecreëerd worden indien morgen het Rijk op de Vlaamse Raad, een gemeente of een maatschappij, de volkshuisvesting en dies meer wil gaan subsidiëren om gronden te kopen.

Tot besluit, mijnheer de Voorzitter, wil ik nog zeggen dat wij het echt jammer vonden en zo ontgoocheld waren zodat wij op een bepaald ogenblik meenden, mijnheer De Seranno, samen met de collega's van de Volksunie en Agalev, uw eigen voorstel te moeten herindienen. U is daarmee zelf gedurende een achttal jaar van het ene naar het andere colloquium geweest, u heeft ervoor gepleit, erover gediscussieerd, er artikels over geschreven, en gepolemiseerd. Het zou toch jammer zijn dat wij vandaag de sabotage zouden moeten beleven van het voorstel De Seranno. Ik dacht dat

het een goed instrument was en zoals het nu is ingekapseld leek het een bruikbaar instrument ten behoeve van de ruimtelijke ordening. Ik hoop dat u straks of desnoods morgen de moed zal hebben uw eigen voorstel hier te doen goedkeuren. **(Applaus bij de SP)**

De Voonitter : Ik wens de vergadering mede te delen dat de stemmingen over de amendementen en over het geheel van het voorstel van decreet tijdens een volgende vergadering zullen worden gehouden.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, collega Van Belle heeft hier voor mij aange-toond dat het essentiële deel van het voorstel van collega De Seranno inzake grondbeleid, met name het recht van voorkoop, in de commissie werd geschrapt. Als notaris kan de heer Van Belle zich uiteraard met kennis van zaken over het werkstuk van de commissie uitspreken. Ook de Raad van State heeft het ingeschreven voorkooprecht als essentieel omschreven.

“Wanneer ik bij de aanvang van de bespreking bij ordomotie heb gevraagd het decreet opnieuw naar de commissie te verwijzen, was dit niet ten onrechte, vermits het voorliggend „residu” van decreet een „lichaam zonder hoofd” is. Hier werd reeds het woord „capitulieren” gebruikt, als dat ergens verantwoord is, dan is het hier, want voor wat er van het decreet overblijft - collega Cools heeft het daarnet zeer duidelijk aangeduid - is er, mijnheer de Minister, geen decreet nodig. Dat is de werkelijkheid.

Het schrappen van het recht van voorkoop is zogezegd gebeurd omwille van het negatief advies ter zake van de Raad van State. Zulks verwondert mij ten zeerste. Politiek gezien is het natuurlijk handig zich achter het advies van de Raad van State te verstoppen, om geen kleur te moeten bekennen.

De commissie heeft mijns inziens nochtans ten onrechte de Raad van State gevolgd.

Onteigening ten algemene nutte en

De Beul

Onteigening ten algemene nutte en recht van voorkoop ten algemene nutte zijn beide beleidsinstrumenten die het eigensomsrecht aantasten. Voor de overheid moet de keuze tussen beide middelen vrij zijn. Het is immers een politieke beleidskeuze. Wanneer de Raad van State zegt dat de Vlaamse Gemeenschap zich maar met het klassieke onteigeningsrecht moet tevreden stellen, wat een moeilijke en bijzonder langdurige procedure veronderstelt, dan spreekt de Raad van State zich uit over de opportuniteit van politieke beleidsmaatregelen en doet de Raad van State aan politiek vanuit een conservatieve ingesteldheid, die dit lichaam blijkbaar eigen is.

De commissie heeft ten onrechte de Raad van State gevolgd door na te laten zich te beroepen op de artikelen 8 en 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

Deze artikelen 8 en 10 geven ons wel degelijk de bevoegdheid om het instrument „recht van voorkoop” te hanteren. Artikel 8 zegt : „Tot de bevoegdheden van de Raden in de aan gelegenheden opgesomd in de artikelen 5,6 en 7, behoort het aannemen van bepalingen en andere maatregelen betreffende de infrastructuur die noodzakelijk is voor de uitvoering van die bevoegdheden”.

Ik geloof dat niemand in deze Raad zal durven ontkennen, dat het verwerven van gronden en gebouwen noodzakelijk is voor het uitoefenen van een degelijk sociaal grondbeleid.

Ik wil trouwens wijzen op het bepaalde in artikel 6 van voornoemde wet, meer bepaald onder punt 3, waarin zeer duidelijk melding wordt gemaakt dat de verkrijging van gronden, voor industrieën, ambachtswezen en de diensten of van andere onthaalinfrastucturen voor investeerders onder de bevoegdheid van de Raad valt.

Bij de punten „stadsvernieuwing” en „grondbeleid” wordt dat niet met zoveel woorden herhaald. Het is toch zeer duidelijk dat in het kader van de stadsvernieuwing het verwerven van gronden en gebouwen een noodzake-

lijk instrument is voor een degelijk sociaal grondbeleid.

Welnu - en ik herhaal - artikel 8 laat ons toe daarvoor bepalingen aan te nemen.

Mijns inziens is het recht van voorkoop zeer duidelijk vervat in het woord „bepalingen”. Er is echter meer. Artikel 10 luidt. „Decreten kunnen rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de raden niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen onontbeerlijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid”.

Dit artikel regelt wat men in andere landen „implied powers” noemt. Welnu, het is duidelijk dat deze ook hier kunnen worden gebruikt om te stellen dat het recht van voorkoop, alhoewel dit nog niet bestaat in de nationale wetgeving, hier wordt ingevoerd omdat het een noodzakelijk instrument is om ons doel te bereiken en om in te staan voor de concrete verwezenlijking van het sociaal grondbeleid.

Ik meen dus dat de commissie - ik herhaal het - ten onrechte heeft nagelaten zich op de artikelen 8 en 10 van de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen te beroepen om het advies van de Raad van State te weerleggen.

De Volksunie wenst zich in geen geval achter de Raad van State te verschuilen om haar politieke verantwoordelijkheid te ontvluchten. Principieel zijn wij voor het invoeren van het recht van voorkoop.

Practisch wensen wij dat het recht van voorkoop zou berusten op een eenvoudige en klare procedure die de eigenaars zo min mogelijk zou schaden.

De in het oorspronkelijk voorstel van de heer De Seranno voorziene procedure, hernomen in het amendement van de heer Cools, lijkt ons te ingewikkeld, onder meer door te lange wachttijden gedurende dewelke de particulier-eigenaars in de onzekerheid verkeren. Daarom hebben wij daarstraks voorgesteld het decreet terug naar de commissie te verwijzen om de mogelijkheid te scheppen een nieuwe procedure in verband met het recht van voorkoop voor te stellen. Wij verwij-

zen hierbij naar de Franse wetgeving ter zake.

Geresumeerd komt de door ons voorgestelde procedure hierop neer :

1. enkel voorkooprecht in wel omschreven zones ;
2. de gemeenten kunnen hun voorkooprecht slechts uitoefenen in de mate dat zij ter zake kredieten in hun begroting hebben voorzien ;
3. de partikulieren die onroerende transacties doen in zones waar het voorkooprecht kan worden uitgeoefend, moeten weten dat zij verkopen en kopen onder de opschortende voorwaarde dat de gemeente binnen de dertig dagen hun transacties voor haar rekening kan overnemen ;
4. de beslissing van de gemeente tot overname van de koop is definitief en niet meer te onderwerpen aan enige verdere goedkeuringsmaatregelen vanwege de voogdijoverheid ;
5. op deze wijze wordt de rechtszekerheid verzekerd zowel voor overheid als voor particulieren. op deze wijze wordt ook niet het kind met het badwater weggegooid wat nu in de commissie is gebeurd.

Niettemin zullen wij de tekst van de commissie goedkeuren. Het is iets, maar het is niet veel. Maar, beter één vogel in de hand dan tien in de lucht.

Bij de stemming over het amendement van de heer Cools zullen wij ons onthouden, niet principieel, maar vanwege de voorziene procedure. Beter ware geweest dat het voorstel van decreet terug aan de commissie was kunnen worden voorgelegd. Dan hadden wij het lijf terug een hoofd kunnen opzetten en nu staan wij voor een schamele kip zonder kop (*Appaus bij de VU*)

De Voorzitter : De heer Delahaye heeft het woord.

De heer T. Delahaye (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, dit voorstel van decreet lijkt ons in de oorspronkelijke zin, zoals ingediend door de heer De Seranno, een gevaarlijk voorstel.

Mijn partij is de eerste geweest die

Delahaye

zich in het publiek verzet heeft tegen het recht van voorkoop omdat het recht van voorkoop een onaanvaardbare aantasting is van het privaatspatrimonium, van de private eigendom.

Het recht van voorkoop was inderdaad een poging om over te gaan tot een vermomde onteigening zonder voorafgaande vergoeding.

Specifiek was dit recht gericht tegen de privaatspatrimonium en was dus een stap naar een verdere collectivisering van de maatschappij.

Waar de heer De Seranno eraan herinnert dat hij gedurende veertien jaar gevochten heeft om dit voorstel erdoor te krijgen, dan zeg ik - en hij zal mij dat niet kwalijk nemen - gelukkig te zijn dat de heer De Seranno er niet in geslaagd is. Inderdaad, hij is er niet in geslaagd omdat de Senaat nog enige verbeteringen heeft aangebracht en die verbeteringen nog onvoldoende werden geacht zodanig dat het voorstel in feite geen wet is geworden.

Vermits de heer De Seranno geen voldoening kreeg op het nationale vlak heeft hij een andere procedure aangenomen en heeft hij zijn voorstel ingediend bij de Vlaamse Raad. Na een grondig onderzoek bleek ook daar dat zijn voorstel niet wettelijk en niet grondwettelijk was vermits de Raad van State een negatief advies heeft uitgebracht dat luidt: „Hieruit volgt dat het artikel 10 ter zake geen toepassing kan vinden en het vermeld recht van voorkoop de vereiste rechtsgrond mist”.

Ik meen hier dus niet te moeten aandringen aangezien de Vlaamse Raad, om juridische redenen, niet zal kunnen stemmen over zulk nadelig recht. Tevens kan ik me niet inbeelden dat de Vlaamse Raad geen rekening zou houden met deze grondwettelijke en wettelijke bezwaren. **(Onderbreking van de heer De Beul)**

U heeft gesteld, mijnheer De Beul, dat het opportuun was dat de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve het recht van voorkoop zouden gebruiken. U heeft echter geen enkele juridische uitleg gegeven nopens de grond-

wettelijkheid en de wettelijkheid ervan.

De heer A. De Beul : De Raad van State kan alleen een advies geven over de legaliteit. De Raad van State mag echter geen politiek bedrijven.

-De heer J. Pede, Voorzitter, treedt op nieuw als Voorzitter op.

De Voorzitter : De heer Delahaye heeft het woord.

De heer T. Delahaye : De Raad van State heeft niet aan politiek gedaan, maar u heeft aan de Raad van State politieke bedoelingen toegeschreven. De Raad van State heeft u geantwoord dat het ging om een beperking van het eigendomsrecht waaraan geen enkele wettelijke bepaling ten grondslag lag, onder meer op basis van een analyse van artikel 10 van de wet waarbij bevoegdheden aan de Vlaamse Raad worden gegeven.

Uw argumenten hadden uitsluitend betrekking op de opportuniteit. De Vlaamse Raad kan en mag de onteigening gebruiken als middel van sociaal grondbeleid, maar mag geen gebruik maken van het voorkooprecht. Dat staat juridisch vast. Ik zal niet verder uitweiden over dit aspect van het voorstel dat trouwens door de commissie over het hoofd werd gezien en niet meer werd hernomen.

Een tweede aspect betreft het Grondfonds. Over het voorstel tot oprichting van het Grondfonds, betreur ik in de eerste plaats dat de Raad van State daarover geen advies heeft gegeven. Hij was van mening dat aangezien de bepalingen betreffende het recht van voorkoop het essentieel gedeelte van het voorstel van decreet vormden, het voorbarig is de overige artikelen van het voorstel van decreet te onderzoeken. Wij betreuren dus daarover geen advies te hebben. Wij verzoeken de Minister of de Voorzitter van de Vlaamse Raad daarover het advies te vragen.

De heer A. De Beul : Dat is een tweede feit waardoor de Raad van State zich politiek opstelt.

De heer T. Delahaye : U wil bepaalde intenties toeschrijven aan de Raad van State. De Raad doet aan geen poli-

tiek. U hebt geen enkel bewijs voor uw bewering. Het advies van de Raad van State kan trouwens nog altijd worden ingewonnen.

De heer R. Van Rompaey : De Raad van State heeft niet aan politiek gedaan. Hij heeft zich vergist.

De heer T. Delahaye : Dat is een juridische vraag. Volgens mij heeft de Raad van State zich niet vergist.

De heer R. Van Rompaey : Ik had toch verwacht dat u daarover een meer gemotiveerd antwoord zou hebben gegeven. Het lijkt mij niet voldoende alleen maar te zeggen dat de Raad van State zich niet heeft vergist.

De heer T. Delahaye : Ik heb het advies gelezen ; het is volledig verantwoord.

De heer A. De Beul : Het gaat alleen over de opportuniteit. Het hoort aan de Raad niet toe te zeggen dat het voorkooprecht een instrument is dat politiek niet mag worden gehanteerd omdat het tegen het eigendomsrecht indruist. onteigeningen gaan daar ook tegen in.

De heer T. Delahaye : Daarvoor is de Vlaamse Raad specifiek bevoegd.

Het verschil tussen onteigening en voorkooprecht ligt hierin dat het voorkooprecht een vermomd onteigeningsrecht is omdat geen voorafgaande betaling moet geschieden. U weet zoals ik dat in de Grondwet ook is bepaald dat, bij onteigening, voorafgaande betaling moet gebeuren, wat niet het geval is bij voorkooprecht.

De heer B. Cools : Bij de spoedprocedure voor gewone onteigeningen gebeurt de betaling niet vooraf. Het bedrag wordt voorlopig in de Consignatiekas gestort, maar niet aan de betrokkene zelf.

De heer T. Delahaye : De vrederechter stelt een voorlopig bedrag vast dat wordt geconsigneerd in de Consignatiekas en dat vóór de ingebruikneming moet worden vrijgegeven.

Na de ingebruikname kan er nog voor de vrederechter gepleit worden en nadien voor de rechtbank van eerste aanleg en vervolgens nog voor het

Delahaye

hof van beroep. Dit wil zeggen dat de voorlopige som, door de vrederechter bepaald, op voorhand moet worden betaald en dat is hier niet het geval. Dit ontwerp voorziet hier helemaal niets voor het geval deze som niet zou zijn betaald.

De heer A. De Beul : Mijnheer Delahaye, als jurist zou u toch moeten weten dat indien de particulier niet akkoord is met het voorgestelde bedrag, hij toch geen centen in handen krijgt. De werken op zijn terrein worden wél uitgevoerd, de procedure voor de rechtbanken gaat wél verder, maar de particulier moet wachten tot de definitieve uitspraak van de rechtbank vooraleer hij iets definitiefs in handen krijgt.

De heer T. Delahaye : Mijnheer De Beul, de particulier krijgt in ieder geval vóór de ingebruikname het voorlopig bedrag vastgesteld door de vrederechter. Nadien pleit hij op het definitief bedrag. Ik heb voldoende spoedprocedures gedaan om dat te weten.

De heer A. De Beul : Mijnheer Delahaye, die mensen moeten het bedrag toch concreet in handen hebben. U moet maar eens gaan praten met de mensen van het Comité van Aankoop.

De heer T. Delahaye : We gaan hier geen debat voeren over de ontegeningsprocedure. Wat het voorkooprecht betreft, wil ik besluiten dat dit decreet de wettelijke grondslag mist en dat dit geen materie is waarover de Vlaamse Raad mag beslissen.

In verband met het Grondfonds kunnen wij de vraag stellen of het wel nodig is dat fonds op te richten wanneer de overheid in het algemeen niet meer over de financiële middelen beschikt om zelfs maar de lopende uitgaven te kunnen uitbetalen. Dat Grondfonds strekt er immers toe de verschillende overheden toe te laten gronden aan te kopen en eventueel ter beschikking te stellen voor sociale woningbouw.

Volgens de vroegere sectie „grondpolitiek” van het ministerie van openbare werken – dat was in 1970 en dat kan sindsdien alleen maar verergerd zijn – bestrijkt het onroerend patrimo-

nium van de openbare besturen, OCMWs en kerkfabrieken inbegrepen, bijna één derde van al de beschikbare terreinen in België. De juistheid van deze schatting kunnen wij niet nagaan, omdat deze openbare besturen precies daarover geen inventaris willen geven en dus ook geen rekschap over hetgeen zij al dan niet bezitten.

De heer B. Cools : Wilt u zeggen, mijnheer Delahaye, dat wij de nog resterende groene en open zones ook moeten vekavelen ? Er is ooit nog eens iemand geweest die zegde het patrimonium van de commissies en van de kerkfabrieken ineens op de markt te gooien.

De heer T. Delahaye : Ik vertel alleen, mijnheer Cools, dat één derde van de beschikbare gronden van België reeds in het bezit is van de overheid en dat het kan volstaan.

De heer B. Cools : Wij hebben een bestemming voor de gronden : groenzones, bouwzones. Weet u dat ?

De heer T. Delahaye : De collectivisatie van onze maatschappij is te ver doorgedreven.

Brussel-Stad alleen reeds, dus de agglomeratie niet inbegrepen, bezat in 1977 1.117 onroerende goederen, terwijl het OCMW van diezelfde stad er 250 bezat.

In het jaarverslag van 1978 van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, maatschappij opgericht voor de verkoop en het bouwen, lezen wij dat deze parastatale instelling 4.326 ha bouwgrond bezit.

De heer B. Cools : Reserve ?

De heer T. Delahaye : Jawel, reserve. Dat verkoopt men niet en men creëert een grondfonds om nog meer reserves aan te leggen.

De Nationale Landmaatschappij, mijnheer Cools, bezit van haar kant 1.200 ha. Dat is een oppervlakte die volstaat om 18.000 nieuwe gebouwen op te richten.

De heer J. De Seranno : Ik dacht dat u er zou aan toevoegen hoeveel woningen de Nationale Maatschappij voor

de Huisvesting bezit. Het zijn er 200.000 ! Indien u geen grondbeleid voert om het privé-initiatief mogelijk te maken, zullen het misschien 300.000 worden. Indien u geen bouwgronden beschikbaar stelt aan de individuele bouwers, zal morgen wellicht iedereen een beroep doen op de overheid om hen een woning te verhuren. Dat is de toestand waarin u zult terecht komen ! Dat zal steeds zwaarder doorwegen op onze begroting.

De heer T. Delahaye : Ik zeg alleen maar, mijnheer De Seranno, dat de overheid zich niet moet mengen met het bouwen. Indien de overheid er niet was, zouden er woningen zijn voor iedereen en tegen een meer schappelijke prijs. Wat gebeurt er met uw maatschappijen ? Dat alles gepolitsiseerd wordt, dat er in feite een „vriendjespolitiek” wordt gevoerd. Dit maakt mogelijk dat bepaalde mensen goederen kunnen aankopen, terwijl anderen het niet kunnen. Dat is tevens één van de redenen van de verhoging van de bouwkost. Ik wil daartegen reageren. Ik reageer daartegen des te meer omdat ik weet dat volgens de cijfers die ik citeer de Nationale Landmaatschappij in 1977, 117 hectaren heeft verkocht en er 144 hectaren heeft gekocht. Wat betekent dat ? Dat zij aan dat tempo met een reserve van 1.200 hectaren nog een activiteit kan voeren gedurende een halve eeuw. Dat is meer dan voldoende en ik begrijp niet waarom nog een Fonds moet worden opgericht om speciale reserves aan te leggen.

De heer J. De Seranno : U maakt hier een rekenfout. Wanneer deze maatschappij 1.200 hectaren in haar bezit heeft en jaarlijks ongeveer 130 hectaren koopt en verkoopt, wil dit niet zeggen dat zij 1.000 hectaren reserve heeft, maar dat de omloopsnelheid om de grond te verwerven en bouwgeschikt te maken om er woningen op te richten en deze te verkopen negen à tien jaar is. Dan vergt het jaarlijks bouwklar maken van 130 hectaren inderdaad, wanneer ook de administratieve- en aanbestedingsvoorwaarden in acht worden genomen, een totale duur van tien jaar nodig en dan is er noodzakelijkerwijze een wisselend patrimonium van 1.000 hectaren. Méér moet u daar niet gaan in zoeken,

De Seranno

want dan beoordeelt u de statistieken verkeerd. U weet dat men de statistieken gemakkelijk onjuist kan interpreteren.

Gaat u akkoord met mijn interpretatie, dat het een gevolg is van de realitesnelheid ?

De heer T. Delahaye : Uw interpretatie betwist ik niet, maar . . .

De heer J. De Seranno : Private bedrijven die 10 hectaren per jaar kopen en verkopen, hebben over het algemeen 100 hectaren in hun bezit, het tienvoudige van wat zij jaarlijks op de markt kunnen brengen. Vandaar dat de intresten op dit grondkapitaal trouwens zeer zwaar wegen.

De heer T. Delahaye : Een private maatschappij heeft er belang bij, want het zijn natuurlijk de gelden van deze maatschappijen niet de gelden van de gemeenschap, geen grote reserve aan te leggen, maar juist een voldoende reserve om de lasten te kunnen dragen, terwijl bij een openbare maatschappij dat belang niet bestaat. Het gaat om gemeenschapsgelden en iedereen weet wat men op dit ogenblik met die gemeenschapsgelden doet.

De heer J. De Seranno : Wat u nu zegt is zeer interessant. Wanneer een overheidsinstelling in een dorp bijvoorbeeld 20 hectaren grond heeft, dan is het niet wenselijk dat zij die onmiddellijk op de markt brengt. In dergelijk geval krijgt men een uitstulping van dat dorp, eenzijdigheid en segregatie. Een dorp moet geleidelijk groeien en daarom moet er een zekere spreiding in de tijd zijn. Alleen de overheid kan dat, dat kan het privé-initiatief niet.

De heer T. Delahaye : Waarom kan alleen de overheid dat ? Iedereen die prognoses maakt weet dat men een dorp niet ineens volledig kan omvormen, dat men niet meteen een stad kan creëren. Dit is ongezond en uiteindelijk geraken de gronden niet verkocht. Het voorbeeld van Louvain-La-Neuve is in dit verband zeer duidelijk. De private maatschappijen weten dat des te beter. Als zij deze voorwaarden niet respecteren zullen zij uiteindelijk

verliezen maken en verliezen stellen voor een private maatschappij grotere problemen dan voor een openbare maatschappij die met gemeenschapsgeld kan werken.

De heer J. De Seranno : Het probleem van een overheidsmaatschappij is anders, omdat zij met andere dan economische factoren en rendabiliteitsfactoren rekening moet houden. Zij kan ook rekening houden met sociale en culturele factoren. Daarom moet de overheid worden ingeschakeld.

De heer T. Delahaye : De overheid moet volgens ons in dit soort operaties niet worden ingeschakeld. Wanneer men een onroerend goed aan een privé-persoon ontrekt, dan ontrekt men niet alleen aan de gemeenschap de verkoop- of aankoopprijs, maar ook verschillende inkomsten die ten goede komen aan de overheid wanneer het onroerend goed aan een privé-persoon toebehoort. Een privé-persoon betaalt immers rechtstreekse belastingen op het kadastraal inkomen, op het geglobaliseerd inkomen, een taks op de bouwgronden, een belasting op de wegeis, op het tweede verblijf, op

de verhuring, een belasting op de meerwaarde, BTW op de bouwwerken en registratierechten bij verkoop.

Al deze inkomsten of een groot deel ervan verdwijnen wanneer de grond openbaar bezit wordt. Dat is een reden te meer om geen nutteloze reserves aan te leggen. Onder nutteloze reserves versta ik reserves die niet absoluut noodzakelijk zijn om een grondbeleid te voeren. Ik aanvaard wel een onmisbaar sociaal beleid, maar geen beleid ten voordele van bepaalde politieke vrienden.

Rekening houdend enerzijds met de reserves waarover de openbare besturen het heden ten dage beschikken en anderzijds met de financiële situatie van het land, is het volgens ons helemaal nutteloos over te gaan tot de creatie van een grondfonds en aldus tot de goedkeuring van dit decreet.

De Voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de Voorzitter, met uw goedkeuring zou ik twee opmerkingen willen maken.

De heer D. Vervaet (VU) bij de eindstemming over het decreet niet-openbare radio's. Achter hem : de heer T. Delahaye (RAD). Rechts : mevrouw M. Smet (CVP)

De Seranno

Ik ben ervan overtuigd dat de Raad van State - en het spijt mij dat de heer De Beul niet meer aanwezig is - heeft gemeend dat de Vlaamse Raad niet bevoegd werd verklaard door de wet van 8 augustus 1980 om nieuwe instituten voor het voeren van grondbeleid in te voeren.

Welnu, het voorkeurecht is inderdaad een nieuw instrument tot het voeren van grondbeleid. Wij kunnen dit betreuren, maar de bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft naar de overtuiging van de Raad van State niet de mogelijkheid geïntroduceerd om dit nieuw instrument in te schakelen, dat een ingreep zou zijn om het eigendomsrecht aan te passen.

Er is nochtans geen sprake van het introduceren van een nieuw begrip „voorkeurecht”. Dat bestaat in Vlaanderen.

De Nationale Landmaatschappij heeft namelijk voorkeurecht in het kader van de ruilverkaveling uit kracht van de wet.

Hoe het ook zij, Mijnheer de Voorzitter, de CVP is doorheen de jaren standvastig in haar streven opdat de gezinnen maximaal eigenaar zouden kunnen worden van de woning die zij betrekken. Welnu, ik ben ervan overtuigd dat dit decreet, zij het maar partieel, een bijdrage is en kan zijn om deze eigendomsverwerving mogelijk te maken, trouwens met goede neven-effecten.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord in deze algemene bespreking ? De heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud heeft het woord.

Minister P. Akkermans : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, ik zou alleen willen zeggen dat de Vlaamse Executieve zich aansluit bij de besluiten door de commissie neergelegd. daarover is er beraadslaging geweest. Wij sluiten ons daarbij aan en zijn ook van mening dat het geen zin meer heeft het grondbeleid langer tegen te houden en daarom de discussies over

het voorkeurecht te stoppen, zodanig dat wij tenminste met het grondfonds kunnen starten.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer De Seranno houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107 quater van de Grondwet.

- Aangenomen.

De Voorzitter : Na artikel 1 zijn er amendementen voorgesteld door de heer B. Cools houdende invoeging van een nieuw hoofdstuk 1 bestaande uit artikel 1 bis tot en met artikel 1 septies, evenals een invoeging van een opschrift voor de huidige artikelen 2 tot 4.

Deze luiden als volgt :

A. Na artikel 1 een nieuw Hoofdstuk 1 invoegen waarvan de artikelen luiden als volgt :

Hoofdstuk 1

Artikel 1 bis

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing binnen de hiernavermelde plannen, voor zover die plannen overeenkomstig artikel 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd onder meer bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, bindende kracht bezitten :

a) in de woonuitbreidingsgebieden

bepaald in de gewestplannen ;

b) in de voor sociale woningen en voor sociale verkavelingen bestemde zones van de bijzondere plannen van aanleg opgemaakt met toepassing van artikel 16 van voormelde wet ;

c) in de bijzondere plannen van aanleg bedoeld bij artikel 17, tweede lid, van voormelde wet.

Die bepalingen zijn eveneens van toepassing in de stadsherwaarderingsgebieden, binnen de gedeelten waarvan de omtrek, op voorstel van de betrokken gemeentebesturen, is vastgesteld bij een besluit van de Vlaamse Executieve.

Dit besluit is onderworpen aan een openbaar onderzoek en is van toepassing vanaf de datum dat van het definitief plan, bij ter post aangetekende brief, mededeling werd gedaan aan de betrokken eigenaars en vruchtgebruikers.

De Vlaamse Executieve, hierna te noemen de Executieve, bepaalt de modaliteiten van uitvoering van dit artikel.

Artikel 1 ter

Ten einde een sociaal grondbeleid te bevorderen wordt een recht van voorkeurecht toegekend aan de gemeenten en de verenigingen van gemeenten, de Nationale Landmaatschappij en de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

De Executieve stelt de prioriteiten en de uitvoeringsmodaliteiten vast voor de uitoefening van dit recht.

Artikel 1 quater

Dit recht van voorkeurecht geldt niet :

1. in geval van verkoop :

- aan de echtgenoot van de eigenaar of van een van de medeëigenaars ;

- aan de afstammelingen of hun aangenomen kinderen of aan de aangenomen kinderen van de eigenaar of van de medeëigenaars of van hun echtgenoten ;

- aan de vader en de moeder van de

Voorzitter

eigenaar of van de echtgenoot van de eigenaar ;

2. in geval van verkoop aan een medeëigenaar van het goed ;

3. in geval van verkoop aan een bouwmaatschappij tot nut van het algemeen, een gemeente, een vereniging van gemeenten, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, of een vereniging van openbare centra voor maatschappelijk welzijn ;

4. in geval van verkoop aan de door de Executieve aan te duiden openbare besturen of publiekrechtelijke rechtspersonen ;

5. in geval van verkoop aan privaatrechtelijke rechtspersonen zonder winst oogmerk, die doelstellingen van openbaar nut nastreven in de sectoren van het onderwijs, de opvoeding, de cultuur en de sociale dienstverlening en die als dusdanig bij koninklijk besluit werden erkend ;

6. wanneer het onroerend goed deel uitmaakt van een goedgekeurde verkaveling waarvoor de werken en handelingen, bedoeld in artikel 58 van de voormelde wet, zijn voltooid ;

7. wanneer het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een verkoopbelofte die een vaste dagtekening heeft verkregen vóór de inwerkingtreding van dit decreet ;

8. in geval van verkoop door de openbare besturen en publiekrechtelijke rechtspersonen bedoeld in artikel 1 ter en in punt 3 van dit artikel.

Artikel 1 quinquies

De eigenaar mag het onroerend goed slechts uit de hand verkopen aan iemand anders dan de rechtspersonen bedoeld in artikel 1 ter, nadat hij, door bemiddeling van het gemeentebestuur op het grondgebied waarvan het goed gelegen is, aan die personen de gelegenheid heeft gegeven hun recht van voorkoop uit te oefenen. Te dien einde moet hij bij ter post aangetekende brief aan het gemeentebestuur de prijs en de voorwaarden meedelen waartegen hij bereid is het goed te verkopen. Deze mededeling geldt als aanbod van verkoop.

Binnen een termijn van tien kalenderdagen geeft het gemeentebestuur hiervan kennis aan de in artikel 1 ter bedoelde rechtspersonen.

De rechtspersonen, bedoeld in artikel 1 ter, die het aanbod wensen te aanvaarden moeten hiervan, bij ter post aangetekende brief, binnen zestig dagen na de mededeling bedoeld in het eerste lid, kennis geven aan de eigenaar.

Indien binnen die termijn slechts een enkele rechtspersoon het aanbod aanvaardt, is de verkoop overeenkomstig artikel 1583 van het Burgerlijk wetboek tussen partijen voltrokken zodra die termijn van zestig dagen is verstreken. Indien verscheidene rechtspersonen binnen die termijn het aanbod hebben aanvaard, is de verkoop na het verstrijken van dezelfde termijn van zestig dagen voltrokken tussen de verkoper en de rechtspersoon die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve, genomen ter uitvoering van artikel 1 ter, prioriteit heeft boven de andere.

Is het aanbod binnen de termijn niet aanvaard, dan mag de eigenaar het goed niet tegen een lagere prijs of gunstiger voorwaarden uit de hand aan een derde verkopen, zonder dat een nieuw aanbod is gedaan overeenkomstig het eerste lid.

Na verloop van een termijn van één jaar na het aanbod, mag het goed niet uit de hand worden verkocht, zelfs niet tegen dezelfde prijs en onder dezelfde voorwaarden, zonder dat een nieuw aanbod wordt gedaan.

De instrumenterende ambtenaar die een akte van verkoop uit de hand heeft verleden aan iemand anders dan de rechtspersonen bedoeld in artikel 1 ter, is gehouden, door bemiddeling van het gemeentebestuur, aan de laatstgenoemde kennis te geven van de prijs en de voorwaarden van de verkoop, binnen een maand na de registratie.

Ook indien anders is bedongen, beschikt de rechtspersoon, koper van het goed, na het verstrijken van de in het derde lid bedoelde termijn, over een termijn van één maand om de prijs te voldoen.

Artikel 1 sexies

In geval van openbare verkoop is de instrumenterende ambtenaar gehouden ten minste zestig dagen van tevoren aan het gemeentebestuur op het grondgebied waarvan het onroerend goed gelegen is, plaats, dag en uur van de verkoop mede te delen.

Binnen een termijn van tien kalenderdagen geeft het gemeentebestuur kennis van die mededeling aan de in artikel 1 ter bedoelde rechtspersonen.

De instrumenterende ambtenaar is gehouden aan het einde van de opbieding en vóór de toewijzing in het openbaar de vraag te stellen of een van de rechtspersonen bedoeld in artikel 1 ter zijn recht van voorkoop wenst uit te oefenen tegen de laatst geboden prijs. Indien een van die rechtspersonen verklaart zijn recht van voorkoop tegen de laatst geboden prijs uit te oefenen, is de verkoop definitief krachtens deze instemming. Indien verscheidene van die rechtspersonen hun recht van voorkoop uitoefenen, wordt de verkoop toegewezen aan de persoon die prioriteit geniet overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve genomen ter uitvoering van artikel 1 ter. Indien geen van die rechtspersonen verklaart zijn recht van voorkoop uit te oefenen, wordt de verkoop voortgezet.

In geval van herverkoop ten gevolge van de uitoefening van het recht van hoger bod, moet acht dagen tevoren aan de in artikel 1 ter bedoelde rechtspersonen dezelfde kennisgeving worden gedaan en moet in het openbaar dezelfde vraag worden gesteld ter zitting van herverkoop.

Artikel 1 septies

In geval van verkoop met miskennis van het recht van voorkoop, kunnen de rechtspersonen bedoeld in artikel 1 ter eisen in de plaats te worden gesteld van de koper.

Het instellen van een vordering tot indeplaatsstelling maakt latere vorderingen niet ontvankelijk.

De vordering tot indeplaatsstelling moet gelijktijdig tegen de verkoper en

Voorzitter

de eerste koper worden ingesteld en de eis is eerst ontvankelijk na inschrijving op de kant van de overschrijving van de betwiste akte en, in voorkomend geval, op de kant van de overschrijving van de laatst overgeschreven titel.

De in de plaats gestelde betaalt aan de koper de prijs terug die deze heeft betaald. Degene die het goed heeft verkocht met miskenning van het recht van voorkoop, betaalt aan de koper de kosten van de akte van aankoop terug. De in de plaats gestelde is slechts gehouden tot de verplichtingen die voor de koper voortvloeien uit de authentieke akte van verkoop en tot de lasten waarin de koper heeft toegestemd, voor zover die lasten zijn ingeschreven of overgeschreven vóór de inschrijving van zijn eis.

De vordering tot naasting en tot indeplaatsstelling verjaart, bij openbare verkoop, door verloop van drie maanden te rekenen vanaf de toewijzing en, bij verkoop uit de hand, door verloop van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van de verkoop aan de rechtspersonen bedoeld in artikel 1 ter, indien een dergelijke kennisgeving heeft plaatsgehad, en anders door verloop van twee jaren na de overschrijving van de akte van verkoop.

Indien de rechter de vordering tot indeplaatsstelling inwilligt wordt het vonnis overgeschreven in het register van de bevoegde hypotheekbewaarder en heeft ten aanzien van derden dezelfde gevolgen als de overschrijving van een akte van overdracht.

B. De artikelen 2 tot 4 vormen een nieuw hoofdstuk II met als opschrift : „Financiering”.

De Voorzitter : De heer Cools heeft het woord.

De heer B:Cools : Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat ik de argumenten reeds tijdens de algemene bespreking naar voren heb gebracht. Ik denk niet dat het nodig is daarop noch terug te komen.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord over dit amendement ? **(Nee)**

De stemming over het amendement wordt aangehouden en zal tijdens de eerstvolgende vergadering worden gehouden.

Artikel 2

Met het oog op het voeren van een sociaal grondbeleid ten behoeve van de woningbouw, kan de Vlaamse Executieve, hierna te noemen de Executieve, zijn waarborg verlenen voor de goede afloop aan de leningen die door de gemeenten, de verenigingen van gemeenten en de door de Executieve aangeduide openbare besturen en instellingen worden aangegaan voor de verwerving van een of meerdere ongebouwde en gebouwde onroerende goederen en voor het bouwklaar maken ervan.

- Aangenomen.

Artikel 3

De Executieve is ertoe gemachtigd aan de besturen en de instellingen bedoeld in artikel 2 een tegemoetkoming te verlenen in de lasten verbonden aan de verrichtingen in het raam van het sociaal grondbeleid.

Deze tegemoetkomingen worden ten laste gelegd van de begroting van het Vlaamse gewest.

- Aangenomen.

Artikel 4

De Executieve bepaalt de voorwaarden en modaliteiten voor de uitvoering van dit decreet.

- Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden tijdens een volgende vergadering. †

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de milieuhinder verspreid door de pvba De Bruyn Schoten

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de milieuhinder verspreid door de pvba De Bruyn Schoten.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Gemeenschapsminister, dames en heren, regelmatig worden we gekonfronteerd met allerlei problemen, ons gemeld door enkelingen of groeperingen die met hun moeilijkheden geen blijf weten. Sommige klachten zijn weinig of niet vergezeld van enig bewijsmateriaal, andere daarentegen zijn goed gedocumenteerd. In beide gevallen houd ik eraan zoveel mogelijk bijkomende informatie in te winnen bij de plaatselijke, regionale en zo nodig, nationale besturen. Deze informatie is dan van doorslaggevende aard om de gemelde problemen al dan niet verder te behandelen.

Voor het milieuprobleem dat mij gemeld werd, vroeg ik dan ook bijkomende inlichtingen aan het College van Burgemeester en Schepenen te Schoten waarop dit College antwoordde. Ik citeer een citaat uit deze brief, mij gezonden op 17 maart 1982 :

„Wij hebben uw schrijven van 15 maart 1982, ref. 106/1982, in verband met het in rand vermelde onderwerp wel ontvangen.

Wij kunnen niet anders dan toejuichen dat u aan de desbetreffende Minister ernstige vragen zult stellen betreffende zowel de Ertsmaalderij De Bruyn als de opslagplaatsen EMS.

Mogelijk zullen hierdoor deze door u aangehaalde problemen door de hogere overheid uiteindelijk worden op-

Geyselings

gelost, in zoverre een oplossing mogelijk is." **(Einde citaat)**

Rekening houdend met de inderdaad aanwezige hinder rondom het bedrijf De Bruyn en het antwoord van het Gemeentebestuur Schoten, achtte ik het de hoogste tijd om het leefmilieuprobleem met de nodige ernst aan te pakken.

Mijnheer de Gemeenschapsminister, de pvba De Bruyn - Schoten, die sinds 1920 gespecialiseerd is in het malen van ertsen, waarbij diverse zware machines gebruikt worden, zoals : brekers, molens, heftoestellen, compressoren, en andere motoren, noodzakelijk ter verwerking van chroomzand, komt steeds meer in opspraak ingevolge milieuhinder.

Het bedrijf dat gevestigd is in de Zaatstraat, nummer 36, geeft een bouwvallige indruk en ziet volgens de Schepen van leefmilieu van Schoten er allerminst fleurig uit. Het roestig traliewerk, gebarsten of stukgeslagen ruiten, de onesthetische laadbrug die de fabriek met het nabijgelegen kanaal verbindt en de afbrokkelende omheiningmuur die zonder inbinding tegen betonnen peilers aanleunt, zijn in een erbarmelijke toestand en houden een gevaar in voor de weggebruikers.

In dit bedrijf worden thans vijf werknemers tewerkgesteld.

De buurtbewoners ondervinden sinds vele jaren serieuze last van het toegepaste fabricatieproces van deze fabriek. Zij protesteren met klem tegen het rondvliegend stof, de bijtende ondraaglijke stank en lawaaihinder van vrachtwagens en motoren die in de buurt worden waargenomen. Volgens de omwonenden, die zich in een actiegroep hebben verenigd, heeft de huidige milieubelasting zulke ernstige proporties aangenomen dat de volksgezondheid in het gedrang komt. Het rondwarrelend zwart stof dat in grote hoeveelheden door het bedrijf in de lucht wordt gejaagd, bevat vooral de milieuhinderlijk ke fenol en fenolhar-

sen. Van dit fabricatiestof werden zeven stalen genomen en ter ontleding overgemaakt aan een labo waarvan de uitslag onlangs werd bekendgemaakt.

Dit labo-onderzoek heeft uitgewezen dat in dit stof vrij veel „fenol” werd aangetroffen alsmede „fenolharsen”, die de kenmerkende stankoverlast bezorgen.

Fenol heeft, steeds volgens het verslag, een acute toxische werking. Dit stof kan blaren op de huid en andere irritaties veroorzaken. Bij de werking van fenol ontstaan daarenboven diverse tussenprodukten en hiervan is weinig of niets bekend ! Als fenolen via orale weg het lichaam binnendringen, kunnen maag- en darmkwalen optreden. Wie gaat later een verband zoeken tussen de dagelijks opgenomen stofdeeltjes en later optredende spijsverteringsstoornissen ? Bovendien, aldus nog dit labo-onderzoek, bestaat niet de minste twijfel dat fenolen gevaarlijk zijn bij inademing.

De firma De Bruyn is er de direkte oorzaak van dat :

1. kinderen op bepaalde tijdstippen van de dag niet kunnen buiten spelen. Even op een terras op tuin verpauzen, kan gewoonweg niet ingevolge het neerdwarrelend zwart stof ;
2. ramen overdag niet kunnen geopend worden om het huis noodzakelijk te verluchten. Dit kan alleen 's avonds en dan nog bij windstil weer ;
3. het wasgoed, buiten aan de wasdraad, die de verpestende stank opneemt. Het linnen wordt daarenboven bevuild door dit roetstof. Alzo gedroogd linnen heeft het uitzicht van proper-vuil te zijn ;
4. de allesoverheersende stank die de omwonenden als ondraaglijk ervaren ;
5. dit fijn stof doorheen raamspleten en dakpannen dringt. Als dit stof overal zonder veel moeite doordringt, dan is het zeker dat het door de mens via de luchtwegen wordt opgenomen ;
6. terrassen, vensters, vensterrijgels,

dakgoten, zolders, auto's en andere dagelijks Om een flinke kuisbeurt vragen. Het rondvliegend stof draagt zich als schuurpapier en beschadigt door zijn ruwe structuur auto's en andere geleverde voorwerpen ;

8. van de heersende lawaaihinder, afkomstig van op- en afrijdende vrachtwagens en ronkende motoren. De trillingen zijn zo heftig dat thans in meerdere nabijgelegen huizen barsten merkbaar zijn. Zelfs de omheiningmuur brokkelt gevaarlijk af.

Individuele en gegroepeerde klachten, werden herhaaldelijk aan de politie- en rijkswachtdiensten gemeld. Doch deze pogingen hebben tot vandaag de dag niets aan de bestaande toestand veranderd. De politie en rijkswacht verwijzen gemakkelijkshalve de bewoners naar de burgemeester, die op zijn beurt de handen in de lucht werpt.

De houding van de burgemeester is ten dele te begrijpen als we weten dat in een brief van 31 januari 1977 het Schepencollege van Schoten beslist heeft de firma De Bruyn, ná twee jaar, te laten ophoepelen. Maar zo simpel lijkt het achteraf bekeken ook weer niet.

De pvba De Bruyn exploiteert sedert einde 1976 haar bedrijf zonder toelating. Het College van Burgemeester en Schepenen zond op 3 februari 1977 de vraag tot hernieuwing van een vergunning voor het uitbaten van een ertsenmaalders van de firma De Bruyn naar het Provinciebestuur van Antwerpen, vergezeld van een ongunstig advies. Regelmatig herinnert het Schotens gemeentebestuur de betrokken overheid aan de onwettelijkheid waarin de pvba De Bruyn verkeert.

In zijn brief van 17 juni 1981, gericht aan een inwoner van Schoten, als gevolg op diens klacht, antwoordde de burgemeester wat volgt, ik citeer :

„Ondanks aandringen bij de hogere overheid welke reeds in het bezit is van de bundel sedert 3 februari 1977, is nog steeds geen beslissing gekomen. Wij maken uw schrijven over en dringen nogmaals aan.

Geyselings

Het zou misschien nuttig kunnen zijn mocht een gelijksoortig bezwarschrift, mede ondertekend door de geïnteresseerden, gezonden worden aan :

- a. het Provinciebestuur van Antwerpen ;
- b. het Arbeidsauditoraat van Antwerpen." **(Einde citaat)**

Ingevolge de toenemende druk van de buurtbewoners, werd tijdens een recente gemeenteraadszitting met eenparigheid van stemmen een motie goedgekeurd waarin de laksheid van de hogere overheid aan de kaak werd gesteld. Dit ping-pongspelletje duurt nu al vijf jaar. Wellicht wordt het probleem nu toch opgelost in het zicht van de gemeenteraadsverkiezingen.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Gemeenschapsminister, geachte collega's, te Schoten wordt de wet met de voeten getreden. Een bedrijf met onvoldoende infrastructuur, waarin dagelijks slechts vijf mensen arbeid vinden, verknoeit het leefmilieu, de essentiële levensbehoefte van vele tientallen omwonenden. Spijts de herhaalde en heftige klachten van de buurtwoners, ondanks de pogingen van het Gemeentebestuur van Schoten, mag de pvba De Bruyn op deze milieuonvriendelijke wijze verder werken. Wij vragen ons af wie het milieudossier in kwestie angstvallig in de lade houdt, met andere woorden, wie een beschermende hand houdt boven het bedrijf, dat de plaatselijke bevolking de „zoete dood" noemt ?

Mijnheer de Gemeenschapsminister, ik vraag in naam van de ongelukkige buurtgemeenschap uit de Zaatstraat te Schoten - en dit zijn ruim 300 mensen - uw bijzondere aandacht en tussenkomst voor dit milieuprobleem waarvan zij al lang genoeg het slachtoffer zijn. Bovendien wens ik van de geachte Minister te vernemen wat volgt :

1. Waarom aan de dringende en herhaalde brieven en andere tussenkomsten vanwege de aktiegroepen en het gemeentebestuur tot op heden geen gevolg gegeven werd ?

2. Hoe het mogelijk is dat een milieuhinderlijke fabriek van eerste categorie, dat bovendien nog onwettelijk in bedrijf wordt gehouden, niet verontwaardigd wordt en al die tijd rustig kan doorwerken ?

3. Wie op welke dienst verantwoordelijk is voor het instandhouden van deze illegaliteit ?

4. Of de burgemeester van Schoten al dan niet deze milieuhinder soeverein kon doen stoppen en, in bevestigend geval, waarom hij hiertoe niet besloten heeft ?

5. Wat en wanneer nu de geachte Gemeenschapsminister gaat doen om de inwonenden eindelijk te beschermen tegen deze mensonwaardige milieubelasting ?

Mijnheer de Gemeenschapsminister, ik heb u reeds meermaals gefeliciteerd voor uw politieke moed. Ik hoop dat u andermaal de moed en de durf zult kunnen opbrengen om de wet te laten toepassen waardoor de mensen uit de Zaatstraat uit de stank en het stof zullen geraken.

Wij kijken met spanning uit naar de repliek. Ik zal niet nalaten hem vanavond nog aan de betrokkenen mede te delen.

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, allereerst zou ik aan de heer Geyselings willen zeggen dat, voor zover ik weet, geen beschermende hand wordt gehouden boven deze firma. Althans is het mij niet bekend.

Dit bedrijf is gevestigd in een gemengd woon- en industriegebied langs het kanaal Schoten-Turnhout. De vroegere maalderij van ertsen is overgeschakeld naar het klaarmaken van vormzand en het bereiden van kernzand ten behoeve van metaalgieterijen. De reukhinder en ook stofhinder komen inderdaad voor bij gebruik van fenolhars dat gebruikt wordt bij het bereiden van kernzand. De lawaaihinder, ter plaatse vastgesteld door de toezichhoudende amb-

tenaar, werd door deze als niet-overdreven beschouwd.

De uitbatingsvergunning is vervallen sedert 1976 en werd nog niet hernieuwd. Belangrijk is dat de directie, of de uitbaatster van de pvba, wél een aanvraag tot hernieuwing heeft ingediend. Deze is nog steeds in onderzoek bij de provinciale diensten en bij de technische inspectie van het Ministerie van arbeid en tewerkstelling, afdeling Antwerpen-Noord. De oorzaken van het abnormaal lang duren van het onderzoek, zijn tweërlei. Ten eerste heeft de bewuste pvba in het verleden tot tweemaal toe de intentie te kennen gegeven zich te herlokalisieren. Vandaar dat de technische inspectie er gerust in was dat de toestand maar tijdelijk zou zijn. Thans blijkt echter dat deze intentie niet langer bestaat.

Een tweede oorzaak van de vertraging ligt in de overbelasting van de technische inspectie Antwerpen-Noord.

Niet alleen dit dossier maar ook ettelijke andere zijn nog steeds in behandeling en wachten op advies, als een gevolg van het tekort aan mankracht van deze dienst.

U weet wellicht dat de beslissing tot het vernieuwen van dergelijke vergunning berust bij de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen. Als Gemeenschapsminister ben ik bevoegd wanneer er tegen een beslissing van de Bestendige Deputatie beroep wordt aangetekend.

Wat hoopgevend kan zijn voor de oplossing van dit probleem, is dat begin april op het gemeentehuis te Schoten een bijeenkomst plaats had, onder voorzitterschap van de schepenen van leefmilieu, waaraan werd deelgenomen door de mensen uit de buurt, door de exploitanten van het bedrijf en door de leden van de technische inspectie van het ministerie van arbeid. Tijdens deze vergadering werd overeengekomen dat binnen een tijdsbestek van ten hoogste drie maanden een voorstel omtrent het gevolg dat aan de ingediende aanvraag dient te worden voorbehouden, zou worden overgemaakt aan de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen.

Lenssens

Intussen heb ik persoonlijk, bij kabinetsnota, bij de bevoegde technische inspectie op spoed en opdracht gegeven om onverwijld hun advies over te maken aan de Bestendige deputatie.

U heeft uw interpellatie ook gesproken over een reeks van zeven vooropgestelde analyses. Ik heb daarover laten informeren maar mijn diensten hebben helaas geen kennis van deze analyses noch van de resultaten van de metingen. Wel kan ik u meedelen dat de uitbaatster van de pvba De Bruyn werd opgelegd om begin van deze maand, dus mei 1982, een reeks analyses te laten uitvoeren in de schouw van luchtmonsters en dit zou gebeuren door twee onafhankelijke laboratoria. De uitslag van deze analyses zal stellig het voorstel beïnvloeden dat vanwege de technische inspectie aan de Bestendige Deputatie zal worden gedaan. Deze laatste kan op grond van de resultaten van de analyses strenge voorwaarden stellen in de eventueel af te leveren vergunning. Overigens is de exploitante van de pvba De Bruyn zichzelf wel bewust van de noodzakelijkheid om maatregelen te nemen tegen de stof- en reukhinder. Zij is zelfs bereid daartoe de nodige investeringen te doen en heeft dit, in een schrijven dd. 31 maart 1982 gericht aan de directie Antwerpen-Noord van de technische inspectie van tewerkstelling en arbeid, bevestigd. Ik lees inderdaad dat, op voorwaarde dat een vergunning wordt bekomen, de firma bereid is een filter- en ontgeuringsinstallatie te plaatsen, alsmede de ontstoffsingsmouwfilter voor de drooginstallatie. Men neemt aan dat daardoor de stof- en reukhinder zal worden herleid tot een aanvaardbaar niveau.

Tot besluit kan ik dus stellen dat over enkele maanden de toestand van dit bedrijf inzake uitbatingsvergunning zal geregulariseerd zijn, tenminste voor wat de eerste aanleg betreft. Mocht evenwel een beroep worden ingesteld door een of andere partij, na het weigeren of toestaan van de vergunning, dan gaat vanzelfsprekend opnieuw een proceduretermijn in.

Aangaande een eventuele sluiting van het bedrijf moet ik u antwoorden dat

deze door de technische inspectie niet werd overwogen omdat de uitbaatster zelf tijdig een nieuwe vergunningsaanvraag had ingediend en zij wellicht bij een opgelegde sluiting bepaalde rechtsgronden zou hebben om schadeloosstelling te eisen omdat de fout van de langdurige procedure niet bij de aanvraagster lag. Ik vermoed - maar weet het niet zeker - dat het om die reden is dat de burgemeester, die krachtens artikel 22 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming de sluiting van de firma kan bevelen, wegens ontstentenis van een uitbatingsvergunning, dit tot op heden niet heeft gedaan. Krachtens dit artikel 22 is het wel degelijk de burgemeester die bevoegd is om tot sluiting over te gaan evenals de bevoegde toezichthoudende ambtenaren.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, wat ik als antwoord kan geven op de interpellatie. Ik meen dat dit probleem binnen een korte termijn uit de wereld zal zijn. Van mijn kant zal ik alles doen wat in mijn mogelijkheden ligt om daaraan mee te helpen.

De Voorzitter : De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings : Mijnheer de Voorzitter, ik wens de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs te bedanken voor zijn uitvoerig en duidelijk antwoord. Ik voeg er evenwel aan toe dat ik de zaak van naderbij zal blijven volgen en te gepasten tijde opnieuw ter zake om uitleg zal vragen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer W. Kuijpers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse Afvalmaatschappij in het bijzonder, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven en projecten

De Voorzitter : Aan de orde is de inter-

pellatie van de heer Kuijpers tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse Afvalmaatschappij in het bijzonder, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven en projecten.

De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer W. Kuijpers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, de afvalverwerking betekent, in een dichtbevolkte en sterkverbruikende gemeenschap als de onze, een openbare dienst te vergelijken met energiebevoorrading en nutsdiensten allerhande.

Hoezeer men het ook anders moge doen uitschijnen, de afvalverwerking zal altijd verlieslatend zijn en de herwinning van materialen en energie een deeloplossing.

Fundamenteel kan het afvalprobleem slechts benaderd worden door :

- een verminderd en beter-gericht verbruik ;
- de afvalverwerking als gemeenschapsdienst in zijn financiële aspecten mede in te bouwen bij de winstgevendende nutsvoorzieningen, zoals de electriciteitsvoorziening enz...

Vóór weinige tijd werd de Vlaamse Afvalmaatschappij opgericht, met aan de top - netjes gedoseerd ! - enkele CVP-SP-benoemingen ; zo gaat dat nu eenmaal in deze Gemeenschap ... De vraag naar het nut van deze afvalmaatschappij na enkele maanden mag dus wel gesteld worden in verband met het onderstaande.

1. Welke zijn haar beleidsmogelijkheden bijvoorbeeld met betrekking tot de in Vlaanderen bestaande compostwinnende bedrijven ?

a. In Gent werkt een stedelijk bedrijf, in Hoeselt en Dendermonde een intergemeentelijk.

Mag ik sedert de oprichting van die bedrijven :

1) de toegekende subsidiëringsbedragen en -vormen vernemen ;

Kuijpers

2) per begrotingsjaar, de winst- en verliesrekening met tevens, per bedrijf, een appreciatie van de geachte Minister over de elders weggebouwde kostenberekeningen ;

3) de huidige personeelsformatie per graad en per bedrijf ?

b. Groeit voor de commercialisatie van het herwonnen produkt, namelijk compost, een gezamenlijk marktoverleg, voor deze drie overheidsdiensten ? Zo neen, waarom niet ?

2.a. Hebben de beleidsverantwoordelijken kennis genomen van de berichtgeving in het Bouwbedrijf van 12 februari 1982 betreffende de onderhandse toewijzing te Dendermonde van de brandstofherwinningsopdracht aan de Franse firma Traitement Industriel des Gadoues (TRIGA) ?

b. Mag ik daarbij aansluitend antwoord op de volgende vragen krijgen ?

1) Welke subsidiëring ontving en ontvangt de compostvoortbrengende vuilnisverwerker van de Inter gemeentelijke Maatschappij Dender-Durme-Schelde ?

2) Wie bouwde deze installatie ? Voor welke prijs ? Werd er destijds een openbare prijsinschrijving uitgeschreven ?

c. Werd er voor het te bouwen brandstofherwinningsbedrijf van Dender-Durme-Schelde :

1) Advies gevraagd bij de betrokken gespecialiseerde diensten : sanitaire bouwkunde en de Vlaamse Afvalmaatschappij ? Zo neen, waarom niet ?

2) Advies ontvangen van toezichhoudende diensten ? Zo ja, op welke datum en met welke inhoud ? Werden deze adviezen gevolgd ? Zo neen, waarom niet ?

3) Een openbare prijsinschrijving uitgeschreven ? Zo neen, waarom niet ? Vindt de bewindsman het normaal dat de betekening, op 16 december 1981, van het contract dan dit ± 240 miljoen frank kostende project als een lopen-

de zaak werd beschouwd door zijn voorganger de heer Marc Galle ?

3. Heeft de Minister het dossier van het Dender-Durme-Scheldeproject bestudeerd ? Is hij ook van oordeel dat de installatie onnodig ingewikkeld is, dat er veel te ruime winstmarges werden genomen en dat de elektromechanische uitrusting alleen al enkele tientallen miljoenen goedkoper zou kunnen ?

Gaat de geachte minister met Het Bouwbedrijf akkoord wanneer dit blad stelt dat het wellicht voordeliger zou zijn de overeenkomst te verbrekken, de wettelijk voorziene schadevoorziening van 10 procent te betalen en met een algemene of beperkte offerteaanvraag ook Belgische bedrijven een kans te geven ?

De verschillende regeerakkoorden van de jongste jaren hebben telkens plechtig beloofd dat ze onze bedrijven zouden aansporen uitvoerbare spits-technologie voort te brengen. Meent de geachte Minister niet dat hier een enige kans weggelegd is en dat deze ten volle moet genomen worden ? **(Applaus bij de W)**

De Voorzitter : De heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zal pogen enigszins gegroepeerd te antwoorden op de vragen van collega Kuijpers.

Inzake de beleidsmogelijkheden betreffende de verwijdering van afvalstoffen in het algemeen moet ik antwoorden dat deze volgen uit de bepalingen van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981. De compostwinning, waarover u onder meer heeft gesproken - en ik kom daar straks nog op terug - uit huishoudelijke afvalstoffen vormt thans slechts een beperkt deelaspect, althans voor het Vlaamse Gewest van een globaal afvalstoffenbeheer. Het is inderdaad zo dat naast composteren - en in het Vlaamse Gewest zijn slechts drie compostbedrijven in werking naast 21 verbrandingsovens - nog de techniek van het verkleinen bestaat en uiteraard het legaal

storten, maar helaas, nog veel te veel illegaal storten.

Een globale politiek inzake afvalstoffenbeheer zal vooral kunnen worden gevoerd wanneer het afvalstoffenplan voorzien in het decreet - en waarvan wij hopen dat het in het najaar aan de Vlaamse Executieve zal kunnen worden voorgelegd - zal zijn tot stand gekomen. De eventueel nieuw op te richten verwijderingsinstallaties zullen aan de bepalingen van dat plan moeten voldoen. Zoals u weet zal dat plan gelden voor een periode van vijf jaar. Intussen kan ik u zeggen dat wij op het kabinet een inventaris hebben gemaakt en dat wij trachten de nieuwe aanvragen voor verwijderingsinstallaties van afvalstoffen toch in zekere mate, in afwachting van het plan, te systematiseren naar de werkelijke behoeften van sommige subregio's. U weet dat, provinciaal bekeken, in sommige provincies een zekere overcapaciteit bestaat die dan in dezelfde provincies tot de vaststelling leidt dat in bepaalde subregio's in dezelfde provincies waar overcapaciteit is, toch nog een ondercapaciteit aanwezig is. Daar moet dus een ordening komen. Daarvoor verwachten wij heel wat van het afvalverwijderingsplan.

Bestaande verwijderingsinstallaties, dus ook compostwinningsbedrijven, zullen zich in elk geval moeten schikken naar de bepalingen van de uitvoeringsbesluiten waarvan er een elftal, op 21 april jongstleden, door de Vlaamse Executieve werden goedgekeurd.

Binnen de twaalf maanden, na het verschijnen van de besluiten, over enkele weken dus, zullen deze bedrijven, alle afvalverwerkende bedrijven, bij de bestendige deputatie een nieuwe uitbatingsvergunning moeten aanvragen. Om die vergunning te kunnen bekomen zullen zij alle, zoals trouwens ook de stortplaatsen, moeten voldoen aan zeer strenge algemene normen die in de uitvoeringsbesluiten, waarvan sprake, werden opgenomen. Naast die algemene normen kan de bestendige deputatie ook nog bijkomende voorwaarden opleggen.

Ter vervollediging van het antwoord op de beleidsmogelijkheden in het al-

Lenssens

gemeen, kan ik zeggen dat in toepassing van het decreet, de openbare Vlaamse afvalstoffenmaatschappij, OVAM die intussen werd opgericht, ook de mogelijkheid heeft om ambtshalve afvalstoffen te verwijderen. Indien de betrokken bedrijven in gebreke blijven kan ook OVAM bestaande compostbedrijven overnemen en kan zij teruggewonnen producten, zoals compost, op de markt brengen. Zij kan ook compostbedrijven oprichten en exploiteren. Zij kan ten slotte ook haar medewerking verlenen inzake het onderzoek en de ontwikkeling betreffende de produktie en de aanwending van compost.

Ik zeg niet dat OVAM dat morgen of in de nabije toekomst zal doen. Ik vermeld alleen wat als potentiële mogelijkheden in het afvaldecreet is ingeschreven. Hieruit mag blijken dat de Vlaamse Executieve ingevolge het afvaldecreet werkelijk over het instrument beschikt. Dat zal des te meer het geval zijn wanneer er bij de elf reeds getroffen uitvoeringsbesluiten nog een twintigtal andere zullen zijn uitgevaardigd. De Vlaamse Executieve zal op die wijze beschikken over een waarachtig en voldoende instrumentarium om een globaal en evenwichtig afvalstoffenbeleid te voeren.

In verband met de drie compostbedrijven wil ik op de gestelde vragen antwoorden als volgt. Er zijn er inderdaad drie. Ten eerste, het stedelijk bedrijf van Gent. Het gaat dus om een stadsdienst die onder meer voor de commercialisering van haar compost de gemeentelijke reglementen en de wettelijke bepalingen moet naleven. Het compost van Gent wordt verkocht per aanbesteding aan de hoogste bidder. Periodisch worden geïnteresseerde kopers aangezocht een bod te doen. De jaarproduktie van het compostbedrijf van de stad Gent bedraagt ongeveer 15.000 ton. De toelage die de stad Gent als opdrachtgevend bestuur voor deze compostinstallatie ontving bedroeg 45 miljoen frank bij de oprichting.

Daarnaast is er de tweede compostfabriek, de coöperatieve vennootschap Intercompost te Bilzen. Die intercom-

munale verenigt naast een aantal Limburgse gemeenten ook nog enkele Luikse gemeenten. Maar de contracten met de Luikse gemeenten vervallen in 1983. Deze intercommunale produceert 3.000 ton compost per jaar die zij zelf commercialiseert. De toelage voor de installaties, burgerlijke bouwkunde en electra-mechanisch gedeelte samen, bedroeg destijds 150 miljoen frank.

In de derde plaats is er de samenwerkende vennootschap Intercommunale Dender-Durme-Schelde in Derdermonde. Deze vennootschap is eigenaar van een breekwerf en ook van een compostinstallatie maar dan in een afzonderlijke vorm : een samenwerkende vennootschap, eigenlijk ook intercommunale, VERKO genaamd die de commercialisering van compost tot haar doelstellingen heeft.

Durme-Dender-Schelde Dendermonde produceert uit huisvuil ongeveer 40.000 ton compost per jaar.

Daarnaast wordt ook nog compost geproduceerd uit schors en andere plantaardige residus. Deze produktie levert ongeveer 25.000 compost per jaar op.

De betoelaging voor het compostbedrijf Durme-Dender-Schelde bedroeg 160 miljoen frank vanwege het Vlaamse Gewest en voor de breekwerf 98 miljoen frank.

De bouw van het compostbedrijf werd uitgevoerd door een tijdelijke vereniging met name Triga-Van Roey en dit voor de prijs van ongeveer 225 miljoen frank. De eindafrekening is nog niet opgesteld, zodat dit bedrag nog lichtjes kan wijzigen.

Voor de compostinstallatie van de Intercommunale Dender-Durme-Schelde, werd een algemene offerteaanvraag uitgeschreven.

De betoelaging van al deze installaties - ik heb de cijfers meegedeeld - gebeurt op basis van het u bekende regentsbesluit van 2 juli 1949, dat intussen in totaal wel 28 keer werd gewijzigd en sinds de regionalisering eigenlijk vervangen werd door het koninklijk besluit van 23 juli 1981 betreffende de subsidiëring van bepaalde wer-

ken, leveringen en diensten in het Vlaamse Gewest die op initiatief van ondergeschikte besturen of er mee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd.

Intussen is dat koninklijk besluit van 23 juli 1981 ook reeds door de Vlaamse Executieve bij wijze van besluit aangepast op 17 maart 1982.

Het principe dat in dit koninklijk besluit vermeld staat inzake de afvalverwerkingsinstallaties, is : 60 procent gewesttoelagen van het investeringsbedrag, te verhogen met 5 procent voor de algemene onkosten. Indien de belasting op de toegevoegde waarde niet recupereerbaar is, valt zij ook onder de betoelaging.

De heer Kuijpers stelde een aantal vragen omtrent de balans en de personeelsformatie.

De bevoegdheid die mij door de Vlaamse Raad werd toevertrouwd is beperkt tot het al of niet verlenen van toelagen voor oprichting. Ik ben dus niet gemachtigd aan die samenwerkende vennootschappen inlichtingen te vragen over hun financiële en economische toestand, noch over hun financieel-economische vooruitzichten. Dat is de vorm van een SV en ik denk dat het niet aan de Gemeenschapsminister van leefmilieu is om die informatie in te winnen. Ik beschik dus helaas niet over die precieze inlichtingen.

Verder is er de vraag omtrent de rol die OVAM, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, al dan niet heeft gespeeld inzake een bepaald marktoverleg tussen de drie openbare compostbedrijven van het Vlaamse Gewest.

Inderdaad, vanwege OVAM zijn er contacten gelegd tussen de drie compostbedrijven ten einde na te gaan of de betrokken bedrijven gelijke kwaliteitsnormen voor hun compost zouden kunnen hanteren.

Uit dat overleg worden geen resultaten geboekt. Er is evenmin enige coördinatie betreffende de afzet van de compost. Ik kan even de oorzaken opsommen.

De drie bedrijven hebben een zeer

Lenssens

verschillende wijze van compostproductie, ook qua procédé. Wellicht dus ook, maar dat durf ik niet bevestigen, qua kwaliteit.

De drie bedrijven liggen ver van elkaar verspreid in het Vlaamse Gewest.

De relatief strakke beheersstructuren van de ondergeschikte besturen en de autonomie, maken elk overleg vrij moeilijk.

Elk van de drie compostbedrijven hebben een eigen visie op de financiële en economische aanpak van de compostwinning en van de commercialisatie.

Een belangrijke reden waarom de drie instellingen zelf niet geïnteresseerd zijn in een overleg, is dat zij nauwelijks concurreren.

De uitvoering van artikel 22 van het Afvaldecreet zou met zich kunnen brengen dat de Vlaamse Executieve voorschrijft dat in de algemene en bijzondere bestekken van de besturen voor het Vlaamse Gewest en de ondergeschikte besturen bepalingen worden opgenomen die de afzet van de compost regelen. Hierdoor - en dat is belangrijk voor de afzet van de drie bedrijven - zou een ruimere afzetmarkt van compost kunnen worden gecreëerd voor elk van de drie bedrijven, hetgeen hen ten goede zou komen. Compost zou dan een deel van de niet minder dan 300.000 ton turf per jaar die uit de Oostbloklanden worden ingevoerd, kunnen vervangen, wanneer men dat in de bestekken voorziet.

De Afvalstoffenmaatschappij bereidt, samen met mijn kabinet, een voorontwerp van executief besluit ter zake voor.

Een woord nu over de brandstofwinningfabriek te Dendermonde.

Deze fabriek, mijnheer Kuijpers, wordt niet gebouwd door de intercommunale Dender-Durme-Schelde, maar door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM), die als bouwheer zal optreden. Bijgevolg - en dat is een wijziging die in het be-

sluit van juli 1981 is opgenomen - wordt OVAM voor 100 procent betaald, want het is een parastatale instelling van het type A. Die intercommunale zou een grond ter beschikking stellen van OVAM om de brandstofwinningfabrieken te laten bouwen. Zij zullen ter zake de gepaste juridische overeenkomst afsluiten.

OVAM en de Intercommunale DDS ontvangen geen toelagen voor de brandstofwinningfabriek.

De levering van de electro-mechanische uitrusting en het bedrijfskarakter wordt toevertrouwd aan een Belgische onderneming, TRIGA-Belgium NV en wel voor de som van 190.422.640 frank.

Bovendien is er nog een deel burgerlijke bouwkunde dat op dit ogenblik geraamd wordt op 70 miljoen frank en hiervoor zal uiteraard een openbare aanbesteding worden uitgeschreven. De bouw van de electromechanische uitrusting werd aan de NV TRIGA-Belgium toevertrouwd via de onderhandse procedure in het kader van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten en in het bijzonder op grond van artikel 17, § 2, 5°. Dit 5° zegt dat onderhands kan worden gehandeld wanneer de werken, leveringen of diensten slechts bij wijze van navorsing, proefneming, studie, aanpassing of vervolmaking worden uitgevoerd. De toewijzing bij onderhandse gunning aan de NV TRIGA-Belgium werd door de Vlaamse Executieve - en niet door de Minister van leefmilieu - beslist op 15 december 1981. De uitvoering van een beslissing van de Vlaamse Executieve kan volgens mij tot de lopende zaken worden gerekend. U moet daarbij in het oog houden dat een principiële akkoord reeds in september 1980 ter zake was gegeven. Intussen heeft de zaak iets langer geduurd, omdat bleek dat de Vlaamse Gemeenschap niet als bouwheer kon optreden. Men heeft moeten wachten op het operationeel worden van de Openbare Vlaamse Afvalmaatschappij, OVAM.

U stelt precieze vragen omtrent de adviezen. Er zijn vele adviezen gegeven en ik wil u graag een synthese van hun inhoud geven. De dienst aanverwante

technieken van het bestuur voor sanitaire bouwkunde van het Ministerie van Volksgezondheid gaf twee adviezen. In een eerste advies van september 1981 stelde deze dienst naast uitleg over het project een onderhandse overeenkomst voor. De dienst voegt er echter aan toe dat het ook kan via een algemene offerte-aanvraag. Op 26 mei 1981 brengt deze dienst een nieuw advies uit waarin hij stelt dat een algemene offerte-aanvraag de meest aangewezen gunningsprocedure is. In zijn eerste advies verklaarde het bestuur voor sanitaire bouwkunde zich voorstander van dit piloot-project voor het Vlaamse Gewest, omdat de fabricage van brandstof gewonnen uit het residu van afvalstoffen in Vlaanderen nog niet bestond.

De Inspectie van Financiën heeft niet minder dan vier adviezen uitgebracht. Een eerste advies op 19 januari 1981, een tweede advies op 9 oktober 1981, een derde op 26 oktober 1981 en een vierde op 3 december 1981. In elk advies stelt de inspectie van Financiën de gunningswijze van de algemene offerte-aanvraag voor.

Op 26 oktober 1981 heeft de OVAM zelf een advies uitgebracht en daarin wordt het brandstofwinningproject gesteld binnen de bestaande inrichting van de intercommunale DDS, omdat het daar moet ingepast worden, mede omdat het werd gebouwd door dezelfde constructeur en dat het technisch moeilijk van de compostfabriek is te scheiden.

Het advies van OVAM stelt verder dat de installatie duidelijk dient als navorsing, proefneming en studie in de zin van het zoëven geciteerde artikel 17, paragraaf 2, 5° van de wet van 14 juli 1976 op de overheidsopdrachten.

Derhalve stelt OVAM een onderhandse toewijzing als gunningswijze voor. OVAM zegt dat de prijzen werden vergeleken. Hieruit blijkt dat analoge posten met andere vergelijkbare inschrijvingen ook vergelijkbaar zijn voor wat de kostprijs en de daar tegenover staande kwaliteit betreft.

Het advies van OVAM zegt verder dat de bouw van dergelijke proefinstallatie is verantwoord en ligt in de lijn van het beleid inzake afvalstoffen, zoals

Lenssens

vertaald in het decreet van 2 juli 1981.

Tenslotte zegt het advies van OVAM dat de goedkeuring van de Vlaamse Executieve is vereist bij onderhandse gunning, omdat het bedrag meer dan 30 miljoen frank bedroeg.

Het dossier werd derhalve, zoals reeds gezegd, op 15 december 1981 ter beslissing aan de Vlaamse Executieve voorgelegd. Na een beraadslaging - maar ik kan u helaas niet zeggen in welke richting, omdat ik uiteraard daarbij niet aanwezig was - werd beslist geen algemene offerteaanvraag noch openbare aanbesteding uit te schrijven, maar wel het electro-mechanisch gedeelte onderhands toe te wijzen, zoals reeds werd gezegd. Het gedeelte „burgerlijke bouwkunde” zal via de procedure van de openbare aanbesteding worden gegund.

Mijnheer Kuijpers, u sprak over de relatieve ingewikkeldheid op technisch gebied. Ik geloof dat zulks moet verklaard worden door het feit dat het om een onderzoeksproject gaat, om een pilootproject. Bij de uitwerking van een dergelijk project dienen mogelijkheden en technologische middelen te worden voorzien, die misschien later minder noodzakelijk of zelfs overbodig zouden kunnen blijken.

Uit de prijsvergelijking die, naar ik heb kunnen vaststellen, wel degelijk vrij minutieus is gebeurd, blijkt dat de prijzen van de toestellen of onderdelen eigenlijk weinig verschillen van deze die in andere min of meer gelijkaardige installaties reeds werden gebouwd. Door het experimentele karakter echter konden niet alle prijzen van alle onderdelen worden vergeleken. Overigens, niet alle voorziene toestellen en onderdelen zijn op de markt verkrijgbaar.

U vraagt ook of wij niet van mening zijn, zoals gesuggereerd in het geciteerde persartikel, dat misschien beter een contractverbreking vanwege de Executieve zou worden gepleegd.

Men kan natuurlijk op elk ogenblik een contract verbreken zo lang het niet in uitvoering is, maar men moet daarvan ook de consequenties onder

ogen zien.

De consequenties zijn niet alleen de wettelijke 10 procent schadeloosstelling zoals u stelt, maar ook - er zijn precedenteren - zou men kunnen aanspraak maken op de bewezen uitgaven en op de winstderving.

Een bepaalde rechtsspraak stelt dat men tot 22 procent van de aanbestedingssom zou kunnen gaan wat in dit geval een vrij hoog bedrag zou vertegenwoordigen.

Bovendien, wanneer men het project op zichzelf waardevol genoeg blijft vinden, zou men bij een eventuele nieuwe aanbesteding, hetzij langs een algemene prijsaanbesteding, hetzij langs een openbare aanbesteding, rekening moeten houden met het kostprijsverhogend effect van het uitstel, en dat moet ook meegerekend worden, eventueel vermeerderd met de kosten voortvloeiend uit een gerechtelijke procedure.

Wij zullen trachten, mijnheer de Voorzitter, dames en heren, om binnen de grenzen van de contractbepalingen zo veel mogelijk Vlaamse „know how” te laten valoriseren. De voornaamste bron van „know how” is eigenlijk de exploitatie van een dergelijk proefbedrijf, veel meer of minstens evenveel - eens het er staat - dan de bouw zelf ervan.

Ik meen, mijnheer Kuijpers, hiermede een antwoord op al uw vragen te hebben gegeven.

De Voorzitter : De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer W. Kuijpers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, vooreerst wil ik u danken voor het uitvoerige maar onvolledige antwoord.

Mijnheer de Gemeenschapsminister, dit is geen gewone interpellatie. Het gaat om een sector waarvoor wij toekomstgericht moeten handelen.

Wij moeten nu een optie nemen op de gehele afvalverwerking. U is in het antwoord voorbijgegaan aan onze stelling die beoogt dat wat binnen de nutsdiensten winsten opbrengt het verlieslatende binnen die sector moet dekken.

Men zou dus de verkoop van gas, water, electriciteit, wat winstopleverend is, in éénzelfde nutsdienst zou kunnen verrekenen voor de Gemeenschap met bij voorbeeld de kabeltelevisie, de 900-dienst, de afvalverwerking, die verlieslatend zijn.

Ik kan ook niet aanvaarden - ik heb een volledige tekst op de griffie bezorgd voor ongeveer twee maanden - dat u als gemeenschapsminister er zich vrij gemakkelijk en niet-statutair vanaf maakt met wat u slechts heeft gezegd in verband met drie bestaande compostverwerkende bedrijven. Ik vraag over de boekhouding en het beheer uw controle niet, wel uw informatie.

De Voorzitter : De heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, waterbeleid en onderwijs heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Die samenwerkende vennootschappen, die intercommunales zijn niet verplicht mij dat te geven. Ik heb daarop geen enkel toezicht.

Misschien kan minister Galle, vanuit zijn bevoegdheid inzake ondergeschikte besturen, die gegevens wel opvragen. Maar persoonlijk kan ik dat niet en ik heb ze ook niet.

De Voorzitter : De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer W. Kuijpers : Mijnheer de Minister, ik heb alle begrip voor wat u zegt, maar ik moet hier fundamenteel zijn.

Om te beginnen heeft u een vraagrecht, u heeft evocatierecht en de Vlaamse Deelregering moet dezelfde vlooi niet koesteren als de centrale regering. Zij moet haar macht, hoe bescheiden die op dit ogenblik ook weze, ten volle gebruiken om ondermeer de volksvertegenwoordiging in te lichten.

Bovendien is de Vlaamse gemeenschapsregering één, dit betekent dat u als Minister deze gegevens zeker na een periode van twee maanden kan vernemen uit uw gemeenschappelijke verantwoordelijkheid.

In diezelfde gedachtenlijn, mijnheer Lenssens : deze cijfers zouden u van-

Een stemming bij zitten en opstaan

uit uw ambt moeten interesseren. Want, het is vanuit de winst- en verliesrekening per bedrijf, dat u een appreciatie, die ik u heb gevraagd, zou kunnen opbouwen.

Wij subsidiëren drie compostverwerkende bedrijven in Vlaanderen. Dat kost ons 518 miljoen frank, meer dan een half miljard frank dus. Deze bedrijven hebben een productie ongeveer tussen 30 en 40.000 ton.

Wij voeren anderzijds nog 300.000 ton turf in, alleen al uit de oostbloklanden. U hebt in dit verband zedig verzwegen te spreken over de cijfers uit Nederland. Wij voeren immers ook

een belangrijk deel bodembedekking en -verbetering uit Nederland in.

U voelt wel degelijk, mijnheer de Minister, dat heden de compostverwerkende nijverheid in de drie bedrijven, enorm verlieslatend is. Wij moeten dat bescheiden en in alle openheid durven zeggen en er onze besluiten uit trekken.

Ten eerste gaat het hier om doorkijkbare bestuursgehelen, inzonderheid de DDS, kent een bestuursmafia.

De heer J. Lenssens : U overdrijft.

De heer W. Kuijpers : Lichtjes.

De heer J. Lenssens : Neen, niet lichtjes.

De heer W. Kuijpers : Ik zal mijn woorden even nuanceren en verwijzen naar uw antwoord, mijnheer de Minister, waaruit blijkt dat deze mensen praktisch missen, geen inzicht hebben in de markt, louter administratief werken en ik voeg eraan toe dat er ook wat aan de strijkstok blijft hangen.

U kan mij nu weer zeggen : „Ook daar heb ik geen bevoegdheid over “.

Dan moet u binnen de Vlaamse deelregering het dossier opentrekken. De VU zal u daarin ter zijde staan.

Kuijpers

Aan de vraag waarom deze drie overheidsdiensten voor een gezamenlijk marktoverleg tot geen resultaten kwamen bent u voorbijgegaan. Waarom ?

Er is een markt die minstens 300.000 ton turf verbruikt maar wij kunnen overheidsdiensten niet in overleg bij elkaar brengen opdat ze tot een resultante zouden komen. Wij bouwen een Vlaamse afvalstoffenmaatschappij op. Aan het hoofd van deze afvalstoffenmaatschappij komt de oud-secretaris van Minister Geens, een CVP-benoeming, te staan die daardoor aan een aantal verdienstelijke ambtenaren voorbijgaat. Naast hem komt een persoon uit dezelfde CVE-kringen die betrokken was, in Groot-Brittannië, bij een weinig kies waterbehandelingsdossier.

Dit is het begin van de afvalstoffenmaatschappij. Deze mensen worden op dergelijke manier omhoog gepromoveerd.

Verder moeten wij rustig, niet vanuit de oppositie maar vanuit onze mandaatsverantwoordelijkheid, kunnen stellen dat dit geen lopend dossier was. Integendeel.

Zo kom ik tenslotte en ten derde tot de toewijzing in een onderhandse offerte aan het door u „Belgisch” genoemde bedrijf Trigas.

Minister J. Lenssens : „Belgische vennootschap”, heb ik gezegd.

De heer W. Kuijpers : Ik nodig u uit samen met mij om daar eens een bezoek te brengen en dan zal u zelf het aantal vierkante meter van dit Belgisch bedrijf kunnen ontdekken. Er zijn in deze Brusselse olievlek tientallen van deze zogenaamde „Belgische” bedrijven.

U stelt dat dit een experimenteel bedrijf is. Mijnheer de Minister, met wiens voeten wordt hier gespeeld ? Er is in de afvalverwerking in West-Europa een „know how” – ik neem maar één voorbeeld : Denemarken – die niet kan worden voorbijgestreefd. Laten wij niet de pretentie hebben dat wij Frans kapitaal uitnodigen om op Vlaamse bodem voorbij te streven wat vóór ons de Denen gevonden hadden.

Dit is geen experimenteel bedrijf; dat is enkel het doekje waaronder men de inspectie van financiën verschalkt heeft om tot onderhandse prijsbieding over te gaan.

De Vlaamse Gemeenschap heeft het recht te weten waar deze 210 miljoen frank belastinggeld naartoe gaat. Men gaat op die manier voorbij aan onze bouwnijverheid, men gaat voorbij aan onze eigen mensen. Ik vind het bijzonder jammer. Hier wordt de praktijk toegepast van buitenlands privatiseren van het winstgevend element en nationaliseren van het verlieslatend.

Vanuit onze persoonlijke bekendheid weet ik zeer goed dat u er niet mee kan instemmen. Dit dossier behoort tot uw erfenis. Mag ik u aanraden het te verbreken ; u hebt geantwoord – de administratie, die dit antwoord voorbereide, heeft zich voorzichtig uitgedrukt – dat dit voor ons kan oplopen tot 22 procent. U weet echter zeer goed dat in de praktijk de zaken meestal met een gouden handdruk van dergelijke dossiers afstand neemt.

De Vlaamse natie die wij vertegenwoordigen – u, ik en allen die vandaag hier aanwezig waren en ook zij die er niet waren – moeten nu eens eindelijk Vlaanderen eerst stellen, ook in dit soort zaken.

Het gaat niet om het taalaspect. Het is een soort gemeenschapshygiëne en u, die bevoegd is voor leefmilieu, zou ons in deze maatschappelijke hygiëne, die erin bestaat aan onze mensen te gunnen wat hen toekomt via het samenzijn in de belastingsbetalingspot die wij allen kennen, moeten voorgaan. Het verbreken van dit contract zou ons ongeveer 15 à 20 miljoen frank kosten. Er zou daarvoor een kost-baten analyse moeten worden uitgevoerd – om te vernemen hoeveel van de belastingen ons nu via de 210 miljoen frank en wat er nog mag bijkomen – want over de som heeft u zich ook uiterst voorzichtig uitgelaten en wij weten hoe het met dergelijke aanbestedingen verloopt – zal worden onttrokken. Wanneer we de lonen, de wedden en de produkten zouden verrekken binnen het Belgische normstelsel, dan vraag ik mij af of we er op dit ogenblik niet beter zouden uit-

komen met het verbreken van het contract.

Mijnheer de Minister, dit antwoord voldoet mij niet. Het is een typisch Belgisch weifelend antwoord en een verdediging van uw voorganger. Alleen dat laatste kan u sieren. Ik blijf echter op de honger staan voor mijn Gemeenschap in een belangrijk dossier voor afvalverwijdering. En dat heeft voorrang. Hier ligt een visie voor en ik ben dan ook zo vrij om voor deze raad, na uw antwoord te hebben aanhoord, en na mijn repliek een motie in die zin in te dienen.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE

Indiening

De Voorzitter : Door de heren Kuijpers en Verniers werd tot besluit van de interpellatie van de heer Kuijpers tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse Afvalmaatschappij in het bijzonder, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven en projecten een met redenen omklede motie van afkeuring ingediend die luidt als volgt :

„De Raad,

- aanhoort het onvolledige antwoord van de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, de heer J. Lenssens, op de interpellatie van de heer Kuijpers,

- stelt vast : 1. dat de drie bestaande compostverwerkende bedrijven in Vlaanderen een betoelaging opslorpten ten belope van ± 500 miljoen frank, wat omgekeerd evenredig is met de bedrijfsresultaten ;

2. dat de verlieslatende nutsdiensten niet verrekend worden met de winstgevende, zoals electriciteitsproductie en -verkoop ;

3. dat voorbij werd gegaan aan de eigen kennis en eigen bouwmaatschappijen voor het bouwen van het nieuwe brandstofherwinningsbedrijf te Dendermonde ;

Voorzitter

- daarom vraagt hij de Minister ter zake dringend zijn beleid te herzien.

De Voorzitter : Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende vergadering moeten uitspreken.

EENVOUDIGE MOTIE

Indiening

De Voorzitter : Door de heer Verberckmoes werd tot besluit van de interpellatie van de heer **Kuijpers** tot de heer **Lenssens**, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse Afvalmaatschappij in het bijzon-

der, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven, en projecten een eenvoudige motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

- gehoord de interpellatie van de heer **Kuijpers** tot de Minister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse afvalmaatschappij in het bijzonder, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven en projecten,

- gehoord het daarop door de Minister verstrekt antwoord,

- gaat over tot de orde van de dag.”

De Voorzitter : Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van agenda, datum en uur voor onze volgende vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (**Instemming**)

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 18.25 uur.**

Trefwoordenregister

Afvalverwerking in Vlaamse Afvalmaatschappij

Toestand tot sommige bedrijven en projecten, blz. 357

Begrotingen

Eindregeling Nederlandse Cultuurgemeenschap 1978, blz. 284,337

Werkingsbegroting van de Raad, blz. 227

Belgisch-Nederlandsradioprogramma Delta

Vorbereidingen, blz. 28 1.

Breekwerf te Pepingen

Verantwoordingen oprichting en exploitatienormen, blz. 28 1.

BRT-uitzendingen over Zuid-Afrika

Contacten BRT-Zuid-Afrikaanse informatiediensten, blz. 273

Continuïteit bestuur Vlaamse Executieve

Regeering bij ontslag(en), blz. 283

Donorregeling in ziekenhuizen

Academisch ziekenhuis Gent & andere, blz. 276

Dringende vragen

Zie Energiedebat
Gemeentebegrotingen

Energiedebat

Procedure en inhoud, blz. 269

Exploitatievoorschriften Kempisch Asfaltbedrijf

Niet-naleving, blz. 277

Gemeentebegrotingen

Administratief toezicht, blz. 267

Groengebied te Ranst

Gevolgen ongeoorloofd storten van afval Nete-landschap, blz. 273

Hoge Raad voor de Volksopleiding

Samenstelling, blz. 275

Ingekomenstukken

Beleidsnota, blz. 267
Rapport van het Rekenhof, blz. 266
Schriftelijke vragen, blz. 267
Verslagen, blz. 266
Voorstellen van decreet, blz. 265,301,302
Voorstellen van resolutie, blz. 266
Vragen, blz. 301

Interpellaties, blz. 354

Zie Milieuhinder pvba De Bruyn Schoten
Afvalverwerking in Vlaamse afvalmaatschappij

IWONL-hulp

Toekenning van prototype-voorschotten, blz. 271

Kerncentrales

Gevolgen oprichting nieuwe centrales, blz. 271

Leden

Afwezig met kennisgeving, blz. 265, 301, 315, 325
Afwezig zonder kennisgeving, blz. 265, 301,315,325

Lokaleradio's

Voorwaarden voor erkenning, blz. 297, 302, 315

Milieuhinder pvba De Bruyn Schoten, Blz. 354

Moties tot besluit van een interpellatie

Afvalverwerking en Vlaamse Afvalmaatschappij, blz. 363

Moties van orde

Stand van zaken, blz. 267
Verlenen van voorrang, blz. 297
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 267

Nationale Landmaatschappij

Vertraging uitbetaling leningen, blz. 270

Niet-openbareradio's

Organisatie en erkenning, blz. 287, 302, 315, 338, 341

Nucleaire expansie

Voorzieningen uitrustingsplan elektriciteitsmaatschappijen, blz. 271, 272

NV Zeekanaal en Haveninrichtingen Brussel

Illegaal kappen van bomen en moderniseringsprogramma., blz. 278

Personeelsformatie BRT

Weerslag bezuinigingen, blz. 282

Schending landschap te Herentals

Aanleg fietscircuit Peerd bos, blz. 275

Stemmingen

Aangehouden stemmingen
Niet-openbare radio's, blz. 338

Hoofdelijke stemmingen

Niet-openbare radio's, blz. 341
Subsidiëring 1981 bestendige symfonieorkesten, blz. 334

Storten van afval

Omgeving Nete te Nijlen, blz. 277

Sociaal grondbeleid, blz. 329,331,345,352

Subsidiëring 1981 en 1982 bestendige symfonieorkesten, blz. 328

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Benoeming Nederlandstalige leden, blz. 336

Vereniging Vlaamse Reisbureaus

Opmerking als representatieve beroepsvereniging in Technisch Comité, blz. 280

Verwarming van gebouwen

Luchtvervuiling door gebruik vaste/vloeibare brandstof, blz. 276

Vlaamse Hoge Raad voor minder-valide personen

Uitblijven benoeming leden en voorzitter, blz. 274

Vlaamse Watenniveringsmaatschappij

Vestiging maatschappelijke zetel en buitendiensten, blz. 279

Vragen

Zie **Belgisch-Nederlands radioprogramma**

Delta

Breekwerf te Pepingen
BRT-uitzendingen over Zuid-Afrika
Continuïteitbestuur Vlaamse Executieve

Donorregeling in ziekenhuizen
Exploitatievoorschriften Kempisch Asfaltbedrijf

Groengebied te Ranst
Hoge Raad voor de Volksopleiding
IWONL-hulp

Kerncentrales

Nationale Landmaatschappij

Nucleaire expansie

NV Zeekanaal en Haveninrichtingen Brussel

Personeelsformatie BRT

Schending landschap te Herentals

Storten van afval

Vereniging Vlaamse Reisbureaus

Verwarming van gebouwen

Vlaamse Hoge Raad voor minder-valide personen

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij
Waasland

Vrije radio-omroepdiensten

Erkenning, blz. 297, 302, 315

Waasland

Gedwongen ruilverkaveling, blz. 279

Werkzaamheden

Regeling, blz. 299, 314, 323, 336
